

Johan Lubbers wint Davos!

Tal Nieuws 346

31 december 2010

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met vier teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag. Jeugd van 18.45 tot circa 20.15 uur, senioren vanaf 20.00 uur.

Bij de voorpagina:

Het gebeurt niet elke dag dat een clublid een groot internationaal toernooi op zijn naam schrijft, maar in juli 2010 kreeg onze eigen Johan Lubbers het voor elkaar. In het hoog in de Zwitserse Alpen gelegen Davos behaalde hij in een sterk deelnemersveld de prachtige score van 5 uit 7, waarmee hij het toernooi op zijn naam schreef. Niet helemaal waar, in werkelijkheid waren er nog vijf andere spelers met 5 uit 7 en werd Johan eigenlijk zesde op weerstandspunten, maar voor de redactie van Tal Nieuws is Johan de enige echte kampioen!!

Colofon

		Telefoon	E-mail
Voorzitter:	Karel Abma	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl
Penningmeester:	Job Eisses	020-6107911	negenogen@kpnmail.nl
Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Tobi Kooiman	020-6102355	tobikooiman@gmail.com
• Jeugd	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl
Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes Ookmeerweg 207" 1068 AX Amsterdam	06-30085576	yeahright87@hotmail.com
Website	http://www.taldcg.nl		
Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren EUR 97,50 ■ Studenten/65+ EUR 82,50 ■ Dubbelleden EUR 50,00 ■ Jeugdleden EUR 50,00

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Vanaf Amsterdam CS tram 13, halte Mercatorplein.
Auto: Ring A10, afrit S105 richting Sloterveer/Geuzenveld (in westelijke richting, van het centrum af).
Eerste stoplicht links (Jan Tooropstraat, langs het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis).
Bij de rotonde linksaf (Jan Evertsenstraat).
Onder de snelweg door en na de brug over het Rembrandtpark linksaf (Orteliuskade).
Het clubgebouw van Tal/DCG ligt na 50 meter op de Orteliuskade aan uw linkerhand.

Inhoudsopgave

3	Van de redactie	Dirk Goes
3	Bewogen en <i>kind of blue</i> , bericht niet van de voorzitter	Cees Flikweert
4	Berichten uit de SGA	Dirk Goes
5	Weekendtoernooi Maastricht wederom geslaagd	Jeroen Cromsigt
15	Externe competitie 2008/2009	Diverse verslaggevers
22	Voor de leeuwen	Ben Lampe
23	Twintig vragen aan	Herbert Tulleken en Chris Alberti
26	Even heen en weer naar Saint-Lô	Dirk Goes
31	Tal/DCG'ers in kloksimultaan tegen Sosonko	Jaap Loeve
34	SGA oppermachtig in Helden	Dirk Goes
37	Tal/DCG 4: <i>Pour nous la vie va commencer</i>	Cees Flikweert
38	Cavendish	Thomas Kuilman
42	Krantenkoppen uit Davos	Chris Vos
43	Partijen uit Davos	Johan Lubbers
45	De affaire	George Boellaard
48	Stilte, er wordt nog geschaakt!!!	Dirk Goes
49	Algemene Ledenvergadering	Dirk Goes
52	NOVA-toernooi (2 t/m 4 juli 2010)	Dirk Goes
53	NK Pastores (14 juni 2010)	Piet Kooiman

Van de redactie

- door Dirk Goes -

U zit in een historisch nummer te bladeren: het eerste Tal Nieuws uit de geschiedenis dat niet op papier verschijnt! U was gewend de boekjes op de club in ontvangst te nemen of in uw brievenbus te vinden, maar die tijd is voorbij. Vroeger, toen alles beter was, werd het clubblad voor een vriendenprijs gedrukt en gebonden in de huisdrukkerij van mijn werkgever, maar deze drukkerij is nu met een mooi woord *geoutourced*, want dat zou efficiënter zijn. Mij ontgaat dat ten enen male, maar ik heb er dan ook niet voor doorgeleerd Direct gevolg van deze *outsourcing* (kent mijn *spelling checker* niet, maar ik weet er echt geen Nederlands woord voor) is dat de vriendenprijs van de baan is, men wil het alleen nog doen indien er torenhoge bedragen op tafel komen, en als nooddruftige club willen en kunnen we dat niet betalen. Jammer, maar aan alles komt een eind.

De nieuwe procedure is nu als volgt. Als er een vers clubblad uitkomt, verschijnt er op de website (<http://www.taldeg.nl/>) een bericht onder het kopje 'Nieuws', waar u tot uw vreugde leest dat er weer een nieuwe uitgave is. Ga vervolgens naar het tabblad 'Senioren' en daarna naar het tabblad 'Clubblad'. Als lezer kunt u kiezen uit twee mogelijkheden: óf u leest het vanaf uw scherm op het internet, óf u print het eerst uit. Zelf kies ik voor de tweede optie, dat leest wat makkelijker, maar ik ben misschien een beetje ouderwets. Gewoon een nietje links bovenin, en bladeren maar. Niet zo mooi als de gelijmde clubbladen die u gewend was, maar wel een redelijk alternatief.

Goed, wat kunt u verwachten in dit nummer? In de rubriek 'Twintig vragen aan' kunt u ditmaal lezen bij wie Herbert Tulleken en Chris Alberti het liefst vergif in de thee willen doen. Voor wie ze nog niet kent, Herbert en Chris zijn twee zwaargewichten die van De Pion zijn overgekomen, echte clubmensen en alleen daarom al goud waard voor iedere vereniging. Nieuw is de vormgeving van de colofon, die ik wat heb aangepast aan de eisen van de moderne tijd. Ik wens u veel leesplezier, echter niet voordat ik u allen een voorspoedig 2011 heb toegewenst met een goede gezondheid en succes op het schaakbord. Behalve als u tegen mij speelt natuurlijk, dat spreekt

Bewogen en *kind of blue*, bericht niet van de voorzitter

- door Cees Flikweert -

Terwijl de verstilde klanken van '*kind of blue*' van Miles Davis hun weg vinden naar mijn oren, kijk ik vanuit de woonkamer naar buiten. De lichte dooi die nu over de sneeuw gaat zorgt voor spekgladde wegen, dus voorlopig wil ik de deur niet uit. Tijd voor reflectie.

Wel een bewogen schaakjaar dacht ik zo. Trouwens, heeft Karel zijn bericht van de voorzitter voor het clubblad al geschreven? Ach, de vraag stellen is hem beantwoorden. Karel heeft het begrip 'besturen op afstand' het afgelopen half jaar zowel letterlijk als figuurlijk een heel nieuwe dimensie gegeven, zullen we maar zeggen

Het jaar was dus bewogen en inderdaad *kind of blue* voor onze schaakclub, in twee opzichten. Ons eerste blauwe oog liepen we op in het door ons sterk gewenste fusieproces met De Pion. Na een jaar van intensieve onderhandelingen in beider besturen en diverse commissies, sneuvelde de fusie op het laatste moment in hun Algemene Ledenvergadering. De leden blijven natuurlijk de baas in een schaakclub, en terwijl zelfs hun bestuur verdeeld was bleek toen puntje bij paaltje kwam een meerderheid van de leden tegen de fusie met ons en voor het verkassen naar een andere locatie en potentiële partner. Exit De Pion. Maar elk nadeel heft z'n voordeel, dus vervolgens hebben wij wel een aantal leden van De Pion die het met deze gang van zaken niet eens waren, mogen verwelkomen als lid. Tenslotte was het toch ook weer verheugend dat ons kerstbacchanaal zo uitbundig werd bezocht door zo vele Pionners.

Nog een blauw oog werd afgelopen voorjaar uitgedeeld door de degradatie van ons eerste en tweede team uit de KNSB. Had dit voorkomen kunnen worden door de ELO-krachten niet te spreiden over de twee teams maar te concentreren op het eerste? Misschien. In ieder geval is het zaak om het eerste nu weer omhoog te sturen in de vaart der volkeren en het vanuit de Promotieklasse SGA terug te laten promoveren. De eerste resultaten van dit schaakjaar zijn hoopgevend, tot nu toe heeft het eerste alles gewonnen!

Ach, het was ook zeker niet alleen maar kommer en kwel voor de club. De gemengde competities draaiden goed, het vierde promoveerde van de tweede naar de eerste klasse, het jeugdschaak heeft een hoge vlucht genomen, vele klinkende successen werden behaald en de samenwerking met Het Probleem loopt gesmeerd. Illustratief voor het succes is dat Tjark Vos en Hing Ting Lai in korte tijd zijn uitgegroeid tot steunpilaren van hogere externe seniorenteamen. En als we dan bedenken dat zelfs de verloren DCG-zoon George Boellaard weer is teruggekomen op het oude nest, dan is er alle reden om de toekomst in ons kroonjaar 2011 (oprichting DCG in het jaar 1936, dus in 2011 zijn we 75 jaar jong!) met vertrouwen tegemoet te zien.

Berichten uit de SGA

- door Dirk Goes -

Lange tijd was het SGA-bestuur als een meute vampiers op zoek naar vers bloed. Sommige bestuursleden, zoals voorzitter Willem Hensbergen, stelden zich niet beschikbaar voor een nieuwe termijn, anderen wilden wel maar zaten er al te lang, waardoor de jaarlijkse subsidie van geldschietter NOC/NSF in gevaar dreigde te komen vermits de reglementen van dit orgaan een bestuurderschap van langer dan drie termijnen van drie jaar onwenselijk achten. Om in schakerstermen te blijven: een patstelling!

Na maanden zoeken en polsen zijn dan toch de posten voorzitter, secretaris en jeugdcoördinator ingevuld. Olaf Ephraim (Caissa) is de nieuwe voorzitter, Kees Sterrenburg (Caissa) de nieuwe secretaris en onze eigen Rozemarijn Vos de nieuwe jeugdcoördinator. Op de Algemene Ledenvergadering van 17 november jl. werden zij met een bemoedigend applaus in hun functies bekrachtigd. Op dezelfde vergadering werden de inmiddels ex-bestuursleden Hensbergen, Oranje en Weijers benoemd tot lid van verdienste van de SGA.

De samenstelling van het SGA-bestuur is nu als volgt:

- ✓ Olaf Ephraim(voorzitter)
- ✓ Kees Sterrenburg(secretaris)
- ✓ Fred Bergen(penningmeester)
- ✓ Gerie Opgenhaffen(competitieleider)
- ✓ Rozemarijn Vos(coördinator jeugd)

De nieuwe voorzitter, links op de foto, wordt gefeliciteerd door Theo Weijers.

Weekendtoernooi Maastricht wederom geslaagd

- door Jeroen Cromsigt -

Alweer voor de derde keer ging ik met René Pijlman en Dirk Goes in het Pinksterweekend op bezoek in het gemoedelijke Maastricht. Dit keer was het toernooi verplaatst van het zuiden naar het noorden van Maastricht, op steenworp afstand van voetbalstadion De Geusselt. Op de heenweg had geen van ons drieën door dat de trein ontkoppeld werd in Weert en wij in de voorste helft zaten die in Heerlen uitkwam. Gelukkig hadden we enige speling op de klok ingecalculiseerd en waren we na een omweg toch nog enigszins op tijd in Maastricht.

Inherent aan weekendtoernooien is dat er veel moet worden gespeeld en er weinig tijd is voor andere dingen. Hierdoor beperkte ons verblijf zich tot de speelzaal, de eetgelegenheid, het hotel dat naar appeltjes ruikt (het heet niet voor niets het Golden Tulip Apple Hotel) en de bar. Dirk en René scoorden allebei verdienstelijk 4½ uit 7 terwijl ik het moest doen met een matige 3 uit 7, echter nog wel goed genoeg voor enige ELO-winst. Vooral mijn overwinning uit de derde ronde tegen een aimabele Belg gaf mij veel spelsvreugde.

□	Jimmv Geboers	(1977)
■	Jeroen Cromsigt	(1825)

1. d4 Pf6; 2. c4 g6; 3. Pc3 d5; 4. f3 Lg7; 5. e4 dxc4; 6. fxe4 e5

Later leerde ik dat 6. c5 beter is en gelijk spel geeft. De partij krijgt nu zware trekken van het Konings-Indisch, waarbij zwart op de koningsvleugel gaat stormen en wit op de damevleugel.

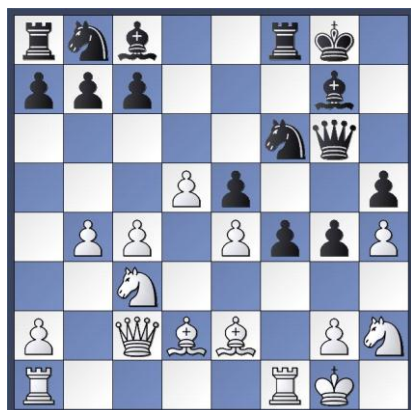
7. d5 o-o; 8. Pf3 Pe8; 9. Ld3 f5; 10. o-o f4; 11. Ld2

11. c5 was beter, om meer ruimte te pakken op de damevleugel.

11. g5; 12. h3 h5; 13. Ph2 Pf6; 14. Le2 De8; 15. b4 Dg6; 16. Dc2

16. Pf3 was sterker, nu komen er combinaties in de stelling.

16. g4; 17. h4

17. f3!

En zwart heeft winnend voordeel, zowel na 18. gxf3 g3 als door de wending in de partij.

18. Ld3 f2+; 19. Kh1 g3; 20. Pf3 Ph7; 21. Pg5 Pxd5; 22. Lxg5

22. Tf4!

22. Lf6 was wellicht nog beter, maar deze is ook goed en mooi.

23. Lxf4 exf4; 24. Txf2 gxf2

Sterker 24. Dg4, maar uit praktisch oogpunt pakte ik het materiaal.

25. Dxf2 Lxc3; 26. Tf1 Dg3

Nu alleen nog alles afruilen en zorgen dat ik de tijdcontrole op zet 40 haal.

27. Dxf4 Dxf4; 28. Txf4 Le5; 29. Tf1 Lg4; 30. c5 Pa6; 31. Lc4 Tf8; 32. Tb1 Pb8; 33. a4 Kg7; 34. b5 Pd7; 35. c6 bxc6; 36. dxc6 Pc5; 37. Ld5 Lc3; 38. Te1 Ld4; 39. Tc4 Tf1+; 40. Kh2 Le5+; 41. g3 Lf3

Tijdcontrole gehaald en wit gaat mat op de volgende zet; 0-1.

Geraardsbergen 2010 (11-15 augustus 2010)

- door Dirk Goes -

Terwijl de hangouderen Lubbers, Vos, Helmers en Pijlman hoog in de Zwitserse Alpen het mondaine Davos onveilig maakten (zie pagina's 42 tot en met 44), was een wat kleiner groepje, in wie we onmiddellijk Willem Hensbergen, Jeroen Cromsigt en Dirk Goes herkennen, afgezakt naar het zuiden om daar te gaan meestrijden om het kampioenschap van het Vlaamse Geraardsbergen. Daar waren we al eens eerder geweest, en dat was nogal goed bevallen. Niet al te ver weg en woest schuimend Palm uit de tap, ach, hoe wonderschoon is het zoete Bourgondische leven!

Destijds logeerden we in Hof Leskensdaele, een boerenhoeve die was overgeschakeld op toerisme. Helaas was die ditmaal volgeboekt, maar de onvermoeibare reisleader Hensbergen had een alternatief gevonden in een gîte¹ (spreek uit: *sjiete*) in het nabijgelegen gehucht Ghoy, dat deel uitmaakt van het ook bepaald niet mondaine Lessines. Kosten slechts 250 euro voor vier dagen, alleszins aanvaardbaar in deze barre economische tijden. Vroeg in de morgen van woensdag 11 augustus werd bij huize Hensbergen verzameld en vier uurtjes later arriveerden we per Hensbergen-mobiel te bestemder plekke. Behalve over een auto beschikte Willem ook over een TomTom, en die was hard nodig want Ghoy bleek een rurale gemeenschap (Jeroen Cromsigt: *"The middle of f***ing nowhere"*) waar de wegen sterke gelijkenis met elkaar vertoonden. Zonder navigatie hadden we daar nu nog rondgereden! Aan de buitenkant zag de gîte er nogal *basic* uit, maar het moet gezegd, het interieur was van alle gemakken voorzien. Minpunt was wel dat het er werkelijk krioelde van de vliegen, die zich slecht lieten uitroeien en hinderlijk om je heen bleven zoemen bij alles wat je deed. Zelfs onder de douche had ik geen privacy! Wat zullen die beesten gelachen hebben

Speaking of which, om wie Jeroen en ik ook vreselijk hebben gelachen was onze brave huisgenoot Willem Hensbergen, die weer eens schaamteloos koketteerde met zijn openlijk beleden digibetie. Op de ongetwijfeld gespeeld-naiëve (maar daarom niet minder geestige) vraag "Hoe laadt je eigenlijk je mobiel op" antwoordde Jeroen: "Gewoon, je plugt het oplaadsnoertje erin en steekt de stekker in het stopcontact", waarop Willem de instructie uitvoerde en de stekker er al na drie seconden uittrok met de montere mededeling "Zo, da's ook weer geregeld", waarna Jeroen en ik elkaar verbijsterd aankeken om vervolgens in een homerisch gelach uit te barsten. We hebben Willem later verteld dat voor het opladen van een mobiele telefoon wel wat langer dan drie seconden is benodigd, maar het eerste kwartier hebben wel alleen maar gehuild van het lachen

Elke dag was het zo'n 15 kilometer rijden naar de speelzaal te Geraardsbergen, waar we twee partijen dienden af te werken. In totaal waren er negen ronden, dus dat was nog best vermoeiend. Willem behaalde uiteindelijk 6 punten, verklaarde zich echter met deze toch niet onaardige score (TPR 2024) bepaald ontevreden met het oog op de matige tegenstand die hij had mogen ondervinden. Zoals te doen gebruikelijk weigerde hij om duistere principiële redenen partijmateriaal beschikbaar te stellen voor publicatie in het clubblad. Bepaald jammer, want Willem speelt leuke, scherpe partijen die niet zelden het aanzien meer dan waard zijn!

Eén van de redenen dat ik graag in Vlaams België kom is het plaatselijk idioom, waar ik als taalpurist zeer van kan genieten. Prachtig toch als je met iemand aan het analyseren bent en hij zegt ineens in zangerig Vlaams: "Ja, ik was hier Lc6 van plan, maar ik had schrik van Pd4", waar wij zouden zeggen "Ik was bang voor Pd4". En als je je tegenstander de onschuldige vraag "Wil je wat drinken" stelt, houdt er dan rekening mee dat hij antwoordt: "Een plat water graag". Plat water is het equivalent van wat wij rode Spa noemen. In ruil voor deze interessante informatie heb ik ze uitgelegd wat wij Ollanders onder gele spa verstaan

Jeroen beklagde zich erover dat hij voortdurend wit had tegen de zwakkere spelers en zwart tegen de cracks. Toch nog 5 uit 9 en een alleszins acceptabele TPR van 1908. Voor de volgende miniatuurtjes hoeft u geen bord en stukken te pakken, gewoon uit het hoofd!

Ronde 1, Henri Goossens – Jeroen Cromsigt

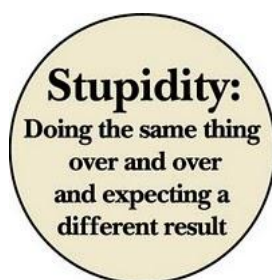
1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. d4 exd4; 4. Pxd4 Dh4; 5. Lb5 Dxe4; 6. Pe2 Dxc2; 7. Pf4 Dxh1+; 8. Lf1 b6; 9. Ld2 La6; 10. b3 Dxf1 mat; 0-1.

Ronde 6, Jeroen Cromsigt – Franky Lagaert

1. e4 e6; 2. c4 c5; 3. Pf3 Pc6; 4. d4 cxd4; 5. Pxd4 d5; 6. cxd5 exd5; 7. Lb5 dxe4; 8. Pxc6 Ld7; 9. Pxd8; 1-0.

Zelf produceerde ik een score van 4½ uit 9 bij een tamelijk bedenkelijke TPR van 1856, oorzaak Palm Tijdens het snel schaaktoernooi, dat deel uitmaakte van het nevenprogramma, ging het met 5 uit 9 iets beter, met onder andere een overwinning op de sterke Decoster (2302). Kennelijk een plaatselijke grootheid, want toen ik de uitslag bij de organisatie kwam melden stamelde de wedstrijdleader geschokt "Wat, hedde ge van Frederic gewonnen?", waarop ik bijna verontschuldiging iets van "Tja, Trompovsky" mompelde.

¹ Letterlijk: verblijf, onderkomen. Je ziet het ook weleens op grafteksten: "Ici gît" gevolgd door de naam van de overledene.

Partijmateriaal

□ **Jeroen Croomsiqt** (1836)
 ■ **Herman Sneepe** (1942)

Commentaar van Jeroen

1. e4 e6; 2. Pf3 c5

Geen zin in Frans kennelijk, sterke spelers zijn allround en spelen meerdere openingen.

3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 d6; 6. Le3 a6; 7. g4 h6; 8. Tg1 Pc6; 9. Le2 Dc7; 10. Dd2 Ld7; 11. h4 h5; 12. gxh5 Pxd5; 13. O-O-O b5

Ik kon het weer eens niet laten en vond het tijd voor wat leven in de brouwerij via een standaard offer in het Siciliaans.

14. Lxb5?!

Objectief niet de beste zet (dat is 14. a3 met behoud van structuur en openingsvoordeel), maar wel de leukste en daar doe ik het voor.

14. axb5; 15. Pdx b5 Db8; 16. Pxd6 Lxd6; 17. Dxd6 Dxd6; 18. Txd6 Pf6; 19. Txd6 Txd6?!

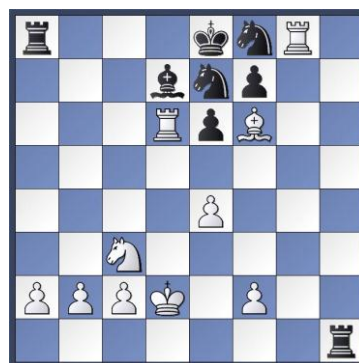
19. Pa5!? is, hoewel beter, nog steeds goed voor wit, maar dat hadden we allebei niet door achter het bord.

20. Lg5 Th1 21. Kd2?!

21. Td1! Txd1; 22. Kxd1 wint gewoon een stuk. Dat had ik wel mogen zien, maar ik focuste op andere stellingenkenmerken, zoals de zwarte koning die op de tocht staat.

21. Ph7; 22. Tg8 Pf8; 23. Lf6 Pe7

Zwart staat zowat ingesnoerd, tijd voor een kleine combinatie uit stap 3 of 4.

24. Txf8 Kxf8; 25. Txd7 Pg8; 26. Td8 Txd8; 27. Lxd8 Ke8; 28. Lg5 Th5; 29. Le3 Pf6; 30. a4 Pg4; 31. b4 Pxe3; 32. fxe3 Kd7; 33. a5 Kc6; 34. Kd3 Th2; 35. Pe2?

Gooit veel voordeel weg. 35. e5! is veel beter, dan kan het paard naar e4 gevolgd door c2-c4 en de pionnenwals dendert door. Maar de tijd speelde mij ondertussen parten.

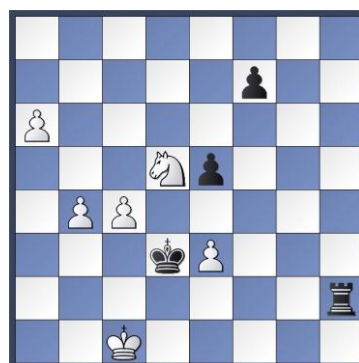
35. Kb5; 36. c3 e5; 37. Pg3 Th8?

Ook zwart speelt onnauwkeurig. 37. Th6!; 38. Pf1 f6; 39. Pg3 Th7 met bijna gelijke stand.

38. Pf5 Td8+; 39. Kc2 Kc4; 40. Pe7?

Geeft het voordeel weer weg. 40. a6! Kb5; 41. a7 Kb6; 42. c4 Kxa7; 43. c5 Kb8; 44. Pd6 f6; 45. b5 Th8 +/-.

40. Th8; 41. Pd5 Th2; 42. Kd1 Kd3; 43. Kc1 Kxe4; 44. c4 Kd3; 45. a6

45. Ta2??

In complexe stelling begaat zwart de beslissende vergissing. 45. Kxc4!; 46. a7 Ta2; 47. a8D Txa8; 48. Pb6 Kxb4; 49. Pxa8 Kc3; 50. Pb6 Kd3; 51. Pd5 Ke4 was remise.

46. b5 Kxc4; 47. b6

Twee verbonden vrijpionnen op de zesde rij kan een toren niet meer tegenhouden!

47. Ta1+; 48. Kb2 Txa6; 49. b7 Ta5; 50. Pb6+ Kd3; 51. b8D; 1-o.

☐ **Dirk Goes** (1916)
☒ **Robin de Vogelaere** (1821)

Commentaar van Dirk

1. d4 Pf6; 2. Lg5 e6; 3. e3 c5; 4. c3 b6; 5. Pf3 Lb7;
 6. Ld3 Le7; 7. Pbd2 h6; 8. Lxf6 Lxf6; 9. De2 o-o;
 10. o-o-o

Tegengestelde rochades, altijd leuk!

10. a6; 11. h4

Januari

11. De7; 12. g4

Februari

12. cxd4; 13. exd4 Pc6; 14. Kb1 Le7; 15. g5 f5;
 16. gxf6 gxf6; 17. Tdg1+ Kh7

So far, so good Wit heeft nu meerdere goede zetten tot zijn beschikking. Zo waardeert Fritz 18. Pe4 met +3.10, 18. d5 met +2.95 en 18. Pc4 met +2.62.

18. Pg5+

Komt bij Fritz op de vierde plaats met toch nog +2.59.

18. hxg5; 19. hxg5 Kg7; 20. Th6?

20. g6 lijkt beter, en dat is het ook. Toch had ook de tekstzet gemakkelijk moeten winnen.

20. Tg8; 21. Dh5 Pd8; 22. Th7+

22. Tg6+ Kf8; 23. Dh6+ Kf7; 24. Dh7+ en, om met Frank Sinatra te spreken, "the end is near".

22. Kf8; 23. Le2 Df4; 24. Dh6+ Ke8; 25. Lh5+ Pf7

Ondanks alle geklungel staat er nog steeds een voor wit gewonnen stelling op het bord. Helaas zorgde plotseling invallende tijdnood nu voor de meest geniale kortsluiting uit mijn bijna 40-jarige schaakcarrière.

26. g6??

Met slechts het absoluut briljante 26. Dxh6; 27. gxf7+ enz. voor ogen. Er volgde echter ontluisterend:

26. Pxf6

In mijn vooruitberekening, voor zover je daar met de klok op vallen van kunt spreken, stond dat beest gepend door de loper, daarbij overziend dat na 26. g6 de penning was verbroken. Daarom hoofdschuddend opgegeven. Er zijn schakers voor minder aan de drank gegaan

Beeldmateriaal

In de tuin stonden een paar fraaie gipsen beelden. Dit is natuurlijk Artemis, de Griekse godin van de jacht, dan wel haar Romeinse evenknie Diana

Maar wie deze knakker is? Een biertje voor de goede inzender!

Gespeeld werd in het koetshuis van de plaatselijke abdij.

De Hensbergen-mobiel voor de gîte.

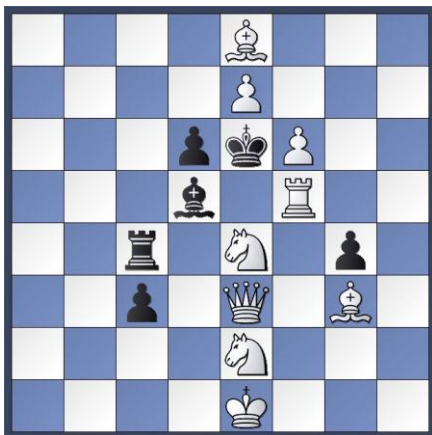
Uw fotograaf betrapte dit *happy couple* toen ze in getrouwde staat het gemeentehuis verlieten

.... alwaar ze door de plaatselijke harmonie 'Van toeten noch blazen' warmpjes werden onthaald.

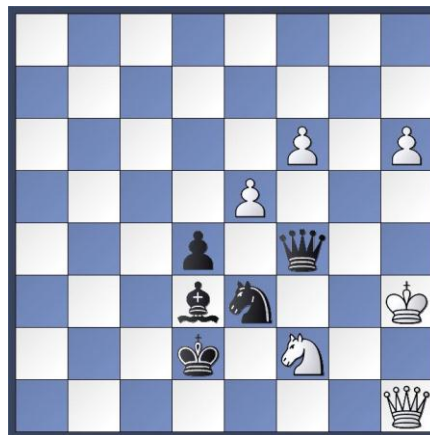
De schoonheid van het spel (Oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

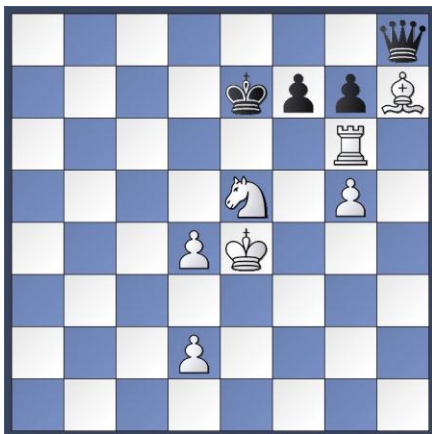
Wit aan zet geeft mat in 2.

Opgave 4

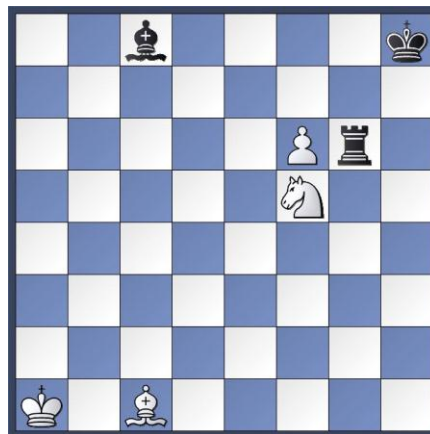
Wit aan zet wint.

Opgave 2

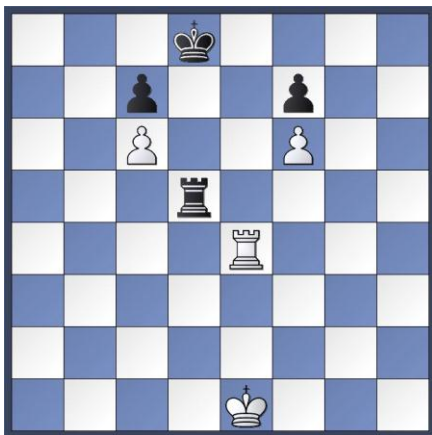
Wit aan zet wint.

Opgave 5

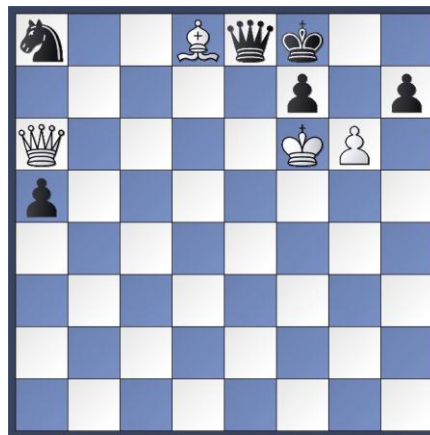
Wit aan zet geeft mat in 12.

Opgave 3

Wit aan zet wint.

Opgave 6

Wit aan zet geeft mat in 13.

Oplossingen van de vorige bladzijde

- door Dirk Goes -

Opgave 1

Als het goed is zit u dit clubblad tijdens of vlak na de feestdagen te lezen. Een schaakprobleem in de vorm van een kerstboom leek me daarom wel gepast. In dit probleem van de grote Pal Benkö kijkt u natuurlijk meteen naar **1. Dc5!!**, en dat is 'm ook meteen. Zwart heeft vijf legale zetten om mat met 2. Dxd5 te voorkomen, maar ze helpen geen van alle: 1. Txc5; 2. Pd4 mat; 1. dxc5 2. Te5 mat; 1. Kxf5; 2. Dxd5 mat; 1. Txe4; 2. Dxd5 mat en ten slotte 1. Lxe4; 2. Pf4 mat.

Opgave 2

Pal Benkö was behalve een sterk schaker ook een begaafd studiecomponist. Deze maakte hij reeds op 16-jarige leeftijd. Wit begint met **1. Te6+!**. Vluchten helpt niet: 1. Kf8; 2. Pd7 is mat en 1. Kd8 loopt tegen 2. Pxf7+ op. Nemen met de f-pion gaat ook al niet vanwege 2. Pg6+, dus zit er niets anders op dan **1. Kxe6**. De pion op d4 zet het nu op een lopen en toont zich een groot atleet. **2. d5+ Ke7; 3. d6+ Ke8** (3. Kf8; 4. g6); **4. d7+ Ke7**. Als zwart nu Dh8-a8+ kan doen is hij *back in business*, maar zover laat wit het niet komen. **5. d8D+! Dxd8; 6. Pc6+** en wint.

Opgave 3

Deze studie van de Brit Thomas Rayner Dawson is uiterst subtiel. Wit begint met **1. Ta4**, dreigt mat op a8. Daar helpt alleen **1. Ke8** tegen, maar **2. Th4** hernieuwt de matdreiging. **2. Te5+**, geen keus, **3. Kd2 Kd8** en nu gaat de toren weer naar de andere kant: **4. Ta4**. U herkent inmiddels het patroon. **4. Td5+**; **5. Ke3 Ke8** en daar gaat-ie weer: **6. Th4**. Zwart kan nog heel even doorspelen, maar lang gaat het niet meer duren: **6. Te5+**; **7. Kd4** en afgelopen.

Opgave 4

De Rus Alexander Herbstman kon er ook wat van. Na **1. De1+!** loopt nemen niet goed af vanwege 2. Pxd3+ en 3. Pxf4, dus **1. Kc2**, maar de witte dame is hoorndol en blijft de zwarte koning hinderlijk *stalken*: **2. Dc1+ Kb3** (op 2. Kxc1 komt weer 3. Pxd3+, de rode draad van dit probleem); **3. Db2 Kc4; 4. Db4+ Kd5; 5. Dd6** (vooral niet 5. Dc5+, want dan loopt de koning weg via e6) **Kc4; 6. Dc5+ Kb3; 7. Db4+ Kc2; 8. Db2+**. Vluchten kan niet meer, en na **8. Kxb2; 9. Pd3** is het einde oefening voor zwart.

Opgave 5

In dit meesterwerk van Vladimir Korolkov (1907-1987) moet wit zijn f-pion zien te behouden om tot winst te komen. Na **1. f7** is **1. Ta6+** de enige zet, want 1. Tf6 faalt op 2. Lb2 en na 1. Tg8; 2. fxg8D Kxg8; 3. Pe7+ kan zwart alleen maar hopen dat zijn tegenstander niet weet hoe hij moet matzetten met loper en paard. Wit komt nu met een verrassend antwoord: **2. La3!** De enige zet om het vuurtje brandend te houden! Immers, op 2. Kb2 is 2. Tf6 ineens wel goed, en 2. Kb1 Lxf5+ wil je ook niet als witspeler. Zwart moet nu schaakjes blijven geven: **2. Txa3+; 3. Kb2 Ta2+; 4. Kc1** (4. Kxa2? Le6+ en remise) **Ta1+; 5. Kd2 Ta2+; 6. Ke3 Ta3+; 7. Kf4 Ta4+; 8. Kg5 Tg4+; 9. Kh6** (9. Kxg4? Lxf5+; 10. Kxf5 Kg7 en remise) **Tg8** (9. Tg6+; 10. Kxg6 Lxf5+; 11. Kh6 en wit wint); **10. Pe7 Le6; 11. fxg8D+ Lxg8; 12. Pg6 mat**.

Opgave 6

De Tsjech Mario Matous componeerde dit briljante probleem in 1975. Na **1. Dc8** dreigt er vernietigend 2. Le7+. 1. De6+; 2. Dxe6 fxe6 werkt niet vanwege 3. gxh7, dus is **1. Kg8** de enige zet. Maar dan: **2. Lc7!!** Je moet er maar opkomen! **2. Dxc8** (2. Pxc7; 3. gxf7+); **3. gxf7+ Kh8** (3. Kf8; 4. Ld6 mat); **4. Le5**. Dreiging: koning ergens heen, maakt niet uit waarheen, en mat, prachtig! Zwart moet er dus voor zorgen dat de witte koning niet kan spelen. **4. Dc5; 5. Lb2 Pc7; 6. La1**. Qua materiaal staat zwart dik voor, maar hij kan alleen nog maar met zijn a-pion spelen. Dat moet een keer misgaan **6. a4; 7. Lb2 a3; 8. La1 a2; 9. Lb2 a1D; 10. Lxa1**. *Zugzwang!* Zwart moet óf met zijn dame spelen, óf met zijn paard. **10. Pd5+; 11. Ke6+ Pc3; 12. Lxc3+ Dxc3; 13. f8D mat**. Geniaal!!

Externe competitie 2010/2011

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score			TPR
F. Schoffelman	3½	uit	4	2270
W. Helmers	3	uit	4	2147
H. Leeftang	3	uit	4	2100
J. Lubbers	2	uit	4	1912
W. Luberti	3	uit	3	2211
R. Klein	1½	uit	3	2045
J. van Kuijk	1	uit	3	1820
Chr. Vos	1	uit	3	1750
P. Manuel	½	uit	2	1724
W. Hensbergen	1	uit	1	2167
R. Pijlman	1	uit	1	1946
Totaal	20½	uit	32	

Tal/DCG 2	Score			TPR
W. Hensbergen	3	uit	4	2206
J. Donkers	1½	uit	4	1886
T. Vos	1½	uit	4	1952
Y. Nagel	1	uit	4	1776
J. Nagel	2	uit	3	2047
P. Kooiman	1	uit	3	1854
T. Kooiman	½	uit	3	1711
R. Pijlman	½	uit	3	1582
V. Jongkind	1	uit	2	2062
J. Kooiker	½	uit	1	1913
B. van den Berg	0	uit	1	1560
Totaal	12½	uit	32	

Tal/DCG 3	Score			TPR
J. Cromsigt	2½		3	2005
M. Coolen	2		3	1857
H.T. Lai	2		3	1792
J. Kooiker	½		3	1614
J. Loeve	½		3	1498
T. Visser	½		3	1621
A. Gerritsen	1½		2	1924
G. Boellaard	1		2	1802
C. Groen	1		1	1969
Chr. Alberti	0		1	1611
Totaal	11½	uit	24	

Tal/DCG 4	Score			TPR
B. Lampe	1½	uit	3	1982
E. Hoekstra	1½	uit	3	1952
H. Balhuizen	½	uit	3	1529
C. Groen	0	uit	3	1664
B. van den Berg	0	uit	3	1480
J.P. Streef	0	uit	3	1491
B. Dreef	1	uit	2	1781
H. Bruinsma	0	uit	2	1501
C. Flikweert	½	uit	1	1787
Chr. Alberti	0	uit	1	1574
Totaal	5	uit	24	

Tal/DCG 5	Score			TPR
B. Dreef	3	uit	3	1936
H. Tulleken	2	uit	3	1688
H. Wijono	0	uit	2	1286
C. Flikweert	3	uit	3	1823
K. Abma	2	uit	2	1727
P. Kremer	½	uit	2	1378
J. van Walstijn	1	uit	2	1509
Th. Loermans	2	uit	2	1741
J. Eisses	1	uit	1	1544
J. Jaarsveld	1	uit	2	1250
M. Albers Spierings	0	uit	1	1294
n.o.	0	uit	1	
Totaal	15½	uit	24	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (SGA, Promotieklasse) Tal/DCG 2 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Tal/DCG 1	4	8	20½
2. Caissa 6	4	7	19½
3. Caissa 7	4	5	17
4. Laurierboom/Gambiet 1	4	5	16
5. Isolani 1	4	4	16½
6. ENPS 1	4	3	16
7. Wachter 1	4	3	15
8. Raadsheer 1	4	3	15
9. Tal/DCG 2	4	1	12½
10. Zukertort Amstelveen 4	4	1	12

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

				5			5	4½	6
		5½				5	5		4
	2½		5½			4		5	
		2½		4½		5		4	
3			3½		5				5
				3		3	4	6	
	3	4	3		5				
3	3				4				5
3½		3	4		2				
2	4			3			3		

Tal/DCG 3 (SGA, 1^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Probleem 1	3	6	17
2. Caissa 8	3	5	14½
3. Almere 3	3	4	12
4. VAS 4	3	3	12
5. Tal/DCG 3	3	3	11½
6. MSK 1	3	2	10½
7. VAS 6	3	1	9½
8. WSC 1	3	0	9

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

		5½	5½				6
				4	5	5½	
2½						5	4½
2½					5½	4	
	4				3		4½
	3		2½	5			
	2½	3	4				
2		3½		3½			

Tal/DCG 4 (SGA, 1^e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 3	3	6	17
2. Almere 2	3	5	15½
3. Amstel 1	3	4	13½
4. ES'80 1	3	4	12
5. VAS 5	3	3	12½
6. Boven IJ 2	3	2	11
7. ENPS 2	3	0	9½
8. Tal/DCG 4	3	0	5

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

				5		5½	6½
		5½		4			6
	2½				4½		6½
				2½	5	4½	
3	4		5½				
		3½	3			4½	
2½			3½		3½		
1½	2	1½					

Tal/DCG 5 (SGA, 3^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Tal/DCG 5	3	5	15½
2. ES'80 2	3	5	14½
3. Fischer/Z 3	3	4	14½
4. Grasmatt 2	3	4	13
5. Boven IJ 4	3	4	12½
6. ENPS 4	3	1	9½
7. Pion 3	3	1	7
8. VAS 9	3	0	9½

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

			4½		4	7	
		4½		4		6	
	3½				5½		5½
3½					5		4½
	4					4	4½
4		2½	3				
1	2			4			
		2½	3½	3½			

Externe overwegingen

- door Dirk Goes -

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 13 september jl. werden de doelstellingen voor de eerste twee teams ambitieus verwoord door extern wedstrijdleider Cromsigt. Op een toon van 'voor minder doen we het niet' klonk het strijdvastig: "Tal/DCG 1 kampioen en handhaving voor Tal/DCG 2". Vooralsnog ziet het ernaar uit dat 50% van de doelstelling gaat worden bereikt. Na vier wedstrijden heeft Tal/DCG 1 de kampioenskanalen, zoals dat zo mooi heet, 'in eigen hand', maar of het tweede team zich zal weten te handhaven is maar zeer de vraag.

In de tjokvolle Promotieklasse, waar dit seizoen liefst negen competitiewedstrijden moeten worden afgewerkt, begon Tal/DCG 1 nogal moeizaam met een zwaarbevochten $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ overwinning op Tal/DCG 2. Daarna ging het team vrolijk verder met winnen: 5-3 op Isolani 1, 5-3 op Raadsheer 1 en zelfs 6-2 op Zukertort Amstelveen 4. Na vier wedstrijden dus een maximale score van 8 punten, toppie joppie! Naast concurrent Caissa 6 ligt met één matchpunt achterstand op de loer, maar de nummer 3 is reeds op drie punten achterstand gefietst. Tuurlijk, het seizoen is nog niet eens op de helft dus er kan nog van alles gebeuren, maar Tal/DCG 1 lijkt vastbesloten te bewijzen dat de degradatie van vorig seizoen een vergissing is geweest. Op 3 januari a.s. wordt het spannend als Caissa 6 op bezoek komt. Mocht Tal/DCG 1 deze wedstrijd winnen, dan ligt de weg naar het kampioenschap wijd open. *Fingers crossed!* Topscorer is Frans Schoffelman, met een fraaie $3\frac{1}{2}$ uit 4 bij een indrukwekkende TPR van 2270, maar ook Wim Luberti, Wim Helmers en Hans Leeftang scoren er lustig op los. Prognose voor Tal/DCG 1 aan het eind van de rit: vooruit, een eerste plaats en promotie naar de derde klasse KNSB!

Met Tal/DCG 2 gaat het veel minder goed. Met één matchpunt uit vier wedstrijden staat het team op een negende plaats, en dat terwijl aan het eind van het seizoen de nummers 7 tot en met 10 degraderen Dat ene matchpunt werd overigens behaald in een chaotische wedstrijd tegen Laurierboom/Gambiet 1 en werd terecht gevierd als een overwinning, maar er zal nog heel wat moeten gebeuren wil Tal/DCG 2 degradatie ontlopen. Of dat gaat lukken is zoals gezegd zeer de vraag, maar aan topscorer Willem Hensbergen zal het in ieder geval niet liggen. Met 3 uit 4 en een TPR van boven de 2200 presteert hij vooralsnog uitstekend, en ook Jan Nagel kan tevreden terugblikken op zijn start van 2 uit 3, maar voor de rest willen de scores maar niet boven de 50% uitkomen. Prognose voor Tal/DCG 2 aan het eind van de rit: ik hoop dat ik ongelijk krijg maar ik voorspel een achtste plaats en degradatie naar de eerste klasse SGA.

Na drie wedstrijden en evenzovele matchpunten bezet Tal/DCG 3 voorlopig een plekje in de middenmoot. Het sterke Caissa 8 werd knap op 4-4 gehouden en vervolgens werd WSC 1 met het kleinste mogelijke verschil verslagen. In de derde wedstrijd, thuis tegen MSK 1, deed het team zichzelf schromelijk tekort door met 5-3 te verliezen, waar met wat meer koelbloedigheid een overwinning zeker tot de mogelijkheden had behoord. Topscorer, met $2\frac{1}{2}$ uit 3, is voorlopig Jeroen Cromsigt, die de laatste tijd vooral met wit in grote vorm is, terwijl eervolle vermeldingen uitgaan naar Marlo Coolen en Hing Ting Lai, beiden 2 uit 3. Favoriet voor het kampioenschap lijkt Probleem 1, maar dat mag dan ook wel na twee degradaties op rij. Prognose voor Tal/DCG 3 aan het eind van de rit: een vijfde plaats.

Na vorig seizoen een beetje per ongeluk te zijn gepromoveerd is het voor Tal/DCG 4 dit seizoen spitsroeden lopen. Drie wedstrijden gespeeld tegen op papier veel sterkere teams, en allemaal dik verloren, het is niet anders. De nummers 1, 2 en 3 van de ranglijst hebben we nu gehad, maar gevreesd moet worden dat ook de overige teams te sterk zullen blijken. Oproep aan de spelers van Tal/DCG 4: blijf positief en probeer er het beste van te maken. Incidenteel zijn er overigens best wel wat succesjes te melden. Ben Lampe en Erik Hoekstra staan gewoon keurig op $1\frac{1}{2}$ op 3, en ook Bert Dreef pakte al een scalp mee. Prognose voor Tal/DCG 4 aan het eind van de rit luidt niettemin: een achtste plaats en degradatie naar de tweede klasse SGA.

En dan Tal/DCG 5! Na jarenlang vrij anoniem in de derde klasse te hebben rondgehangen lijkt het team van de krasse bejaarde Abma ditmaal de geest te hebben gekregen. In de eerste ronde werd ENPS 4 op een gelijk spel gehouden, maar daarna gingen ook alle remmen los: 7-1 (u leest het goed) winst op De Pion 3 en een niet na te vertellen $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ zege op Grasmatt 2. En kijk toch eens wat een scores: Cees Flikweert 3 uit 3, Bert Dreef 3 uit 3, Karel Abma 2 uit 2 en Thijs Loermans 2 uit 2, daar kun je mee thuis komen hoor! Voeg daarbij de 2 uit 3 van de nieuwe steraankoop Herbert Tulleken, en het mag duidelijk zijn: dit team straalt iets uit! Prognose voor Tal/DCG 5 aan het eind van de rit: vooruit, ik ga mee in de euforie en voorspel een eerste plaats en promotie naar de tweede klasse SGA.

En zo lijkt het erop dat het externe seizoen 2010-2011 een bewogen jaar gaat worden. De teams 1 en 5 gaan voor het kampioenschap, 2 en 4 vechten tegen degradatie en Tal/DCG moet toch in staat zijn in de middenmoot te eindigen. Het wordt spannend!

Verslagen externe competitie 2010/2011

27 september 2010	Tal/DCG 1	(2020)	–	Tal/DCG 2	(1900)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	W. Luberti	(2228)	–	T. Vos	(1857)	1 - 0
	H. Leeftang	(2127)	–	W. Hensbergen	(2055)	½ - ½
	J. Lubbers	(1943)	–	J. Donkers	(1993)	0 - 1
	W. Helmers	(2067)	–	P. Kooiman	(1930)	½ - ½
	F. Schoffelmeeer	(2016)	–	Y. Nagel	(1918)	1 - 0
	J. van Kuijk	(1959)	–	V. Jongkind	(1903)	½ - ½
	Chr. Vos	(1969)	–	J. Nagel	(1891)	0 - 1
	R. Pijlman	(1853)	–	B. van den Berg	(1653)	1 - 0

Tal/DCG 1 nipt de meerdere in broederstrijd

Enige weken na afloop van deze wedstrijd circuleerde binnen doorgaans welingelichte kringen het gerucht dat de plaatselijk wereldberoemde droogkomek Chris Vos van deze kraker een verslag zou schrijven. Dit gerucht leidde tot dikke voorpret bij de redactie, want bij Chris, die over een scherpe en humoristische pen beschikt, zou een wedstrijdverslag in uitstekende handen zijn. Helaas, toen ik hem telefonisch vroeg of het gerucht klopte, ontkende hij in alle denkbare toonaarden met de mededeling “Nee nee, er moet op cultuur worden bezuinigd”. Vette knipoog naar het regeerakkoord van het kabinet Rutte 1! U zult het dus met mij moeten doen, het is niet anders, al lijkt me dat bepaald geen straf. Ik ben dan misschien niet zo vilein als Chris, maar ook met mij kun je lachen

Willem Hensbergen, teamleider van Tal/DCG 1, wilde niets aan het toeval overlaten en eiste zo'n beetje van de spelers van Tal/DCG 2 dat ze beleefd met dikke cijfers zouden verliezen. In het clubbelang, u begrijpt Gelukkig was er niemand die naar hem luisterde en al snel ontspon zich een interessant duel, dat overigens na de vooruitgespeelde partij tussen Jeroen van Kuijk en Vincent Jongkind begon bij een tussenstand van ½-½. Tal/DCG 1 was weliswaar op rating favoriet maar de spelers van het tweede beten flink van zich af. Wat heet, Jan Nagel ging als een mes door de boterzachte verdediging waarmee Chris Vos hem confronteerde en toen even later Johan Lubbers een onderste-rij-grapje van Joran Donkers overzag stond het toch wel enigszins verrassend 2½-½ voor Tal/DCG 2. Daar kwam nog bij dat Wim Luberti aan het topbord door Tjark Vos flink onder vuur werd genomen, zodat het er lange tijd naar uitzag dat deze voorsprong zelfs nog zou worden vergroot! Zover kwam het niet, toen de situatie echt uit de hand dreigde te lopen deed Wim een paar sterke zetten op rij en het ratingverschil deed de rest.

Stand nu 2½-1½ voor het tweede team, maar die voorsprong kon niet worden vastgehouden. Yvette Nagel kwam er niet aan te pas tegen Frans Schoffelmeeer (2½-2½) en toen de remise van de heren Hensbergen en Leeftang de stand op 3-3 bracht was het René Pijlman die datgene deed wat er al een tijdje zat aan te komen: het verzilveren zijner veelbelovenden stelling, overigens juist op het moment dat tegenstander Bas van den Berg zich een beetje aan de druk leek te onttrekken. Stand daarmee 4-3 voor Tal/DCG 1 en dat bood Wim Helmers de kans om zich als *matchwinner* te laten fêteren. Wim schudde stevig aan de boom, maar die boom heette Piet Kooiman en er is heel wat voor nodig om die te laten omvallen. Uiteindelijk werd de vrede getekend en kon er aan de bar nog lang worden nagepraat over een moeizame maar uiterst nuttige overwinning van ons vlaggenschip.

22 november 2010	L/Gambiet 1	(2056)	–	Tal/DCG 2	(1924)	4 - 4
Uw verslaggever: René Pijlman	C. Martinello	(2156)	–	T. Vos	(1857)	½ - ½
	R. Nep	(2106)	–	T. Kooiman	(1902)	½ - ½
	H. de Vilder	(2088)	–	W. Hensbergen	(2055)	½ - ½
	N. Speijer	(2166)	–	V. Jongkind	(1903)	½ - ½
	W. Möller	(2001)	–	J. Donkers	(1993)	½ - ½
	R. Henrique da Silva		–	J. Kooiker	(1913)	½ - ½
	S. Michel	(1965)	–	Y. Nagel	(1918)	½ - ½
	Th. Weijers	(1910)	–	R. Pijlman	(1853)	½ - ½

Alles remise!

De wedstrijd Laurierboom-Gambiet 1 - Tal/DCG 2, in het immer gezellige schaakcafé De Laurierboom in hartje Jordaan, was veel enerverender dan de bloedeloze uitslag 4-4 (acht remises) doet vermoeden. Het is waar, op enkele borden - zoals bij Jos en Yvette - gebeurde niets bijzonders en werd het evenwicht niet verbroken, maar Tobi stond voor mijn gevoel nogal onder druk en ikzelf werd in de opening verrast door een mij onbekend correct stukoffer. Nadat het stuk weer was ingeleverd resteerde een remiseachtig toreneindspel. Wat er bij Vincent, Tjark en Joran gebeurde kon ik door mijn eigen beslommeringen, de matige verlichting en de verbleekte zwarte en vergeelde witte stukken nauwelijks ontwaren.

Ondertussen werd de wedstrijd enige tijd onderbroken om een overspannen stamgast met schakersallergie een rustige aftocht te gunnen. *(Van een plaatselijke sneltekenaar ontving de redactie nevenstaand signalement, dank daarvoor!, DG)*. De kroegbaas heette ons nogmaals welkom en na enig overleg werd besloten Tal/DCG op alle borden een tijdcompensatie van 5 minuten toe te kennen (naar analogie van de SGA-regel bij het afgaan van een mobiele telefoon) en de wedstrijd te hervatten. Een sportieve oplossing.

Willem speelde als laatste bij de stand 3½-3½ en leek ten onder te gaan in het tijdnoodduel met een gevaarlijke vijandelijke vrijpion, maar zijn kennis van de reglementen redde ons vlak voor het mat. De zet pion b1-g1 (of zo iets) werd subiet verworpen, waarna de tegenstander tijdens zijn onterecht protest de klok liet doorlopen en zijn vlag viel. Willem had geen matpotentieel meer zodat remise de formeel correcte en ook wel enigszins terechte uitslag was. Snel ontkrachtten wij de stelling van de stamgast dat schakers toch niks bestellen, en togen wij huiswaarts.

12 oktober 2010	Caissa 8	(1823)	–	Tal/DCG 3	(1805)	4 - 4
Uw verslaggever: Dirk Goes	H. Trujillo	(1898)	–	J. Kooiker	(1913)	1 - 0
	C. Vennius	(1825)	–	T. Visser	(1852)	½ - ½
	W. van Tuyl	(1822)	–	J. Cromsigt	(1836)	0 - 1
	L. Oldenhuis	(1821)	–	G. Boellaard	(1817)	0 - 1
	J. van Veelen	(1801)	–	J. Loeve	(1809)	½ - ½
	L. van der Vecht	(1826)	–	M. Coolen	(1770)	1 - 0
	M. Theunissen	(1816)	–	C. Groen	(1736)	0 - 1
	N. de Rijk	(1776)	–	H.T. Lai	(1710)	1 - 0

Matchpunt voor Tal/DCG 3, met dank aan George Boellaard, of liever gezegd aan zijn tegenstander

Op papier waren de krachtsverschillen in deze wedstrijd miniem, en de verwachting dat het weleens een hele spannende wedstrijd zou gaan worden kwam volledig uit. We kwamen op voorsprong door een vrolijke blitzkrieg van onze huishakker Jeroen Cromsigt, en daar gaan we even van meegenieten met commentaar van de winnaar:

☐	J. Cromsigt	(1836)
☒	W. van Tuyl	(1822)

Commentaar van Jeroen

1. e4 e6; 2. Pf3

Een leuke opening die ooit in New in Chess stond. Je krijgt hier vaak niet van die typische statische pionnenstructuren mee die je vaak in het Frans ziet. Verder zitten er diverse tactische trucs in, altijd handig voor de combinatiespeler.

2. d5; 3. Pc3 Pf6; 4. e5 Pfd7; 5. d4 c5; 6. Lg5 Db6; 7. dxc5 Dxb2?

Reeds de beslissende fout. Hoe het wel moet ga ik lekker niet verklappen, daartoe moet u het silicium beest maar aansturen.

8. Pb5! Db4+; 9. c3 Dxc5; 10. Le3 Dc6; 11. Pfd4 Db6

12. Pxe6

De rest had zwart zich kunnen besparen, maar zo vroeg opgeven vindt niemand leuk.

12. Da5; 13. Pec7+ Kd8; 14. Pxa8 La3; 15. Dxd5 Pa6; 16. Lxa7 Ke7; 17. Lc4 Tf8; 18. O-O Pdc5; 19. Dd6+ Ke8; 20. Pac7+ 1-0.

Dat was een flinke opsteker, en het werd nog mooier toen ook Cor Groen het volle pond ten deel viel:

□	C. Groen	(1736)
■	M. Theunissen	(1816)

Stelling na 13. Dxd4:

13. Kb8?

Na 13. Pb6 zou er niets aan de hand zijn geweest. Nu echter:

14. e5 c5; 15. De3 d5; 16. exf6 gxf6; 17. Pxd5!

Ook dat nog!

17. Df7; 18. Pxf6!

En als toetje een leuke slotzet. Marjolein wachtte 18. Pxf6; 19. De5+ maar niet meer af.

Jaap Loeve deed er een halfje bij middels een plusremise. Jaap stond wel lekker, had echter nog slechts een luttele 10 minuten over en zijn tegenstander liefst een uur. Dat Tom Visser vervolgens met zijn tegenstander remise overeenkwam kwam voor de meeste insiders niet als een verrassing, want hij had al heel lang een stelling op het bord waarin een blind paard nog geen schade zou kunnen aanrichten, laat staan het paard van zijn tegenstander

Stand daarmee 3-1 voor, maar daarmee waren we er nog lang niet want de teamleider moest met een half-leeg glas in de hand lijdzaam toezien hoe de overige borden weinig reden tot dolle vreugde gaven. Marlo Coolen stond flink onder druk, bij Jos Kooiker was het een totale chaos, Hing Ting Lai stond dan wel een pion voor maar had daarvoor in ruil zijn tegenstander een superloper gegeven en de bouwval die de stelling van George Boellaard moest voorstellen was werkelijk niet om aan te zien. Hoe moest dat aflopen?

Aan drie van de vier borden kreeg de teamleider gelijk met zijn pessimistische prognose. Marlo kon zijn stelling niet meer houden, Jos ging in de tijdnoodfase kopje onder en Hing Ting liet zijn dame insluiten. Stand nu 4-3 voor Caissa, met alleen raspaardje George nog in de race. Na een totaal mislukte opening was hij een stuk kwijtgeraakt maar gelukkig toonde tegenstander Lance Oldenhuis zich een liefhebber van diepzeeduiken. Vele, vele tientallen minuten werden gestoken in een poging zijn **gewonnen stelling** te transformeren in een **totaal gewonnen stelling**, lovenswaardig, jazeke, maar weinig pragmatisch want met nog slechts 45 seconden over (tegen George een minuut of twee) was het vallen van zijn vlag een kwestie van, euh, nou ja, 45 seconden! George vluggerde vrolijk mee en beging een grove onnauwkeurigheid, waarna een vijandelijke pion niet meer was tegen te houden. Stelling nu inderdaad **totaal gewonnen** voor Lance, maar de tijd tikte genadeloos weg en toen er nog slechts nullen in zijn display stonden kon de wedstrijdleader niet anders doen dan met waarschijnlijk frisse tegenzin de partij voor George gewonnen verklaren. Eindstand daarmee 4-4, matchpunt gepakt, en het halflege glas kon worden ingeruild voor een volle. Proost!

9 november 2010	WSC 1	(1694)	– Tal/DCG 3	(1809)	3½- 4½
	D. van der Kist	(1788)	– J. Kooiker	(1913)	½ - ½
	P. Wijnand	(1888)	– T. Visser	(1852)	1 - 0
	J.M. Otterman	(1388)	– J. Croomsigt	(1836)	0 - 1
	D. Spel	(1784)	– G. Boellaard	(1817)	1 - 0
	M. Weenink	(1648)	– J. Loeve	(1809)	1 - 0
	H. Boom	(1608)	– M. Coolen	(1770)	0 - 1
Uw verslaggever:	M. Pfeiffer	(1754)	– A. Gerritsen	(1764)	0 - 1
Dirk Goes	R. Groot		– H.T. Lai	(1710)	0 - 1

Eerste overwinning voor Tal/DCG 3 smaakt naar meer!

Al vroeg in de wedstrijd had de tegenstander van Jos Kooiker een pion geofferd voor wat vage compensatie. Duidelijk plusje voor Jos, maar toen hij de pion pardoes en onbedoeld teruggaf was de muziek uit de stelling en werd de vrede getekend. Jos kon er niet over uit en lamenteerde nog lang en luid, maar de uitslag was en bleef remise.

Niet veel later verzilverde Jeroen Croomsigt zijn vrolijke feeststelling:

☐ **J. Croomsigt** (1836)
☒ **J.M. Otterman** (1388)

Commentaar van Jeroen

1. e4 e6; 2. Pf3 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. e5 Pfd7; 5. d4 c5; 6. Lg5 Le7?

Een strategische mistast. Nu komt de koning niet meer weg uit het centrum.

7. Lxe7 Dxe7; 8. Pb5 Dd8; 9. Pd6+ Kf8; 10. Dd2 h6; 11. Df4 f6 12. h4?!

12. Dg4 is stukken beter, maar niet gezien. Ik had alleen h4 in mijn hoofd uit de computervoorbereiding. Jos Kooiker heeft gelijk, zo haal ik nooit het 2000-niveau ☺.

12. Pc6; 13. c3 Db6

Beter cxd4 en Da5.

14. O-O-O Ke7; 15. h5 c4; 16. exf6+ Pxf6; 17. Pe5 Tg8; 18. Te1

18. Pxd4?

De druk wordt zwart teveel, hij wil ruilen en verliest meteen een stuk. Hierna is het een technische conversiefase, die gelukkig niet al teveel moeite kost.

19. Pxc8+ Taxc8; 20. Dxd4 Dxd4; 21. cxd4 b5; 22. Th3 a5; 23. Le2 b4; 24. Ld1 Pe4; 25. Tf3 Ta8; 26. Tf7+ Kd6; 27. Td7 mat.

Ook Marlo Coolen kwam tot winst. Hij scoorde het volle punt toen zijn tegenstander dapper doch beslist minder verstandig in een koningsaanval rokeerde:

☐ **H. Boom** (1608)
☒ **M. Coolen** (1770)

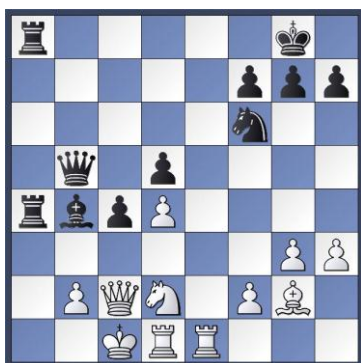
1. e4 c5; 2. c3 e6; 3. Pf3 d5; 4. exd5 exd5; 5. d4 c4; 6. Lf4 Pf6; 7. Lxb8 Txb8; 8. Da4+ Ld7; 9. Dc2 Ld6; 10. Pbd2 o-o; 11. Pe5 Te8; 12. Pdf3 Pg4; 13. o-o-o

13. b5!

Dat vindt Fritz ook een goeie, het beest heeft er een waardering van bijna -2 voor over. Veel minder nauwkeurig was het hebbertige 13. Lxe5; 14. dxe5 Pxe5; 13. Pxe5 Txe5; 14. f4, en de pion op d5 heeft blijvende zorg nodig. De tekstzet is het startsein voor een verwoestende koningsaanval.

14. Pxd7 Dxd7; 15. a3 a5; 16. h3 Pf6; 17. g3 b4; 18. axb4 axb4; 19. cxb4 Txb4; 20. Lg2 Db5; 21. The1 Ta8; 22. Kb1 Tba4; 23. Kc1 Lb4; 24. Pd2

De witte koning is wat ze in Engelstalige landen *a sitting duck* noemen.

24. c3; 25. bxc3 La3+; 0-1.

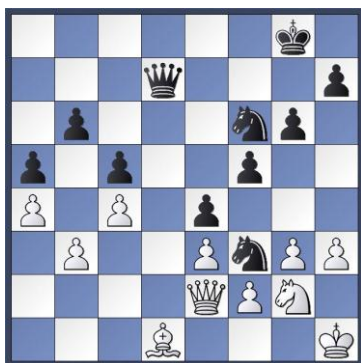
Marlo trok direct zijn jas aan met de mededeling dat hij de laatste trein moest halen. Een uurtje later stuurde hij me de volgende SMS: "Dag Dirk, ik vertrok nogal snel want had niet in de gaten dat de klok in de speelzaal niet was teruggezet. Dacht dat het al bijna 12 uur was" Zomertijd, wintertijd, het is ook verwarrend

Tussenstand daarmee 2½-1½ voor ons, maar het was niet alleen maar hosanna wat de klok sloeg. Tom Visser had aan het tweede bord niets in te brengen en werd met veel machtsvertoon opgebracht. Net een paar dagen terug uit Australië had hij een *jet lag* als excuus kunnen aanvoeren, maar daar is hij te veel sportman voor.

Tijd voor een succesje. Zijn nederlaag in de wedstrijd tegen Caissa zat Hing Ting Lai niet lekker en hij was dan ook gebrand op een overwinning. Die kwam:

☐ **R. Groot**
☒ **H.T. Lai** (1710)

Stelling na 29. h3:

29. f4!

Onmiddellijk beslissend.

30. g4

Er was al geen redding meer: 30. Pxf4 g5.

30. Pxf4; 31. Pxf4

Na 31. hxg4 Dxc4 moet wit zijn meisje geven.

31. Dxd1; 32. Dxd1 Pxf2+; 33. Kg2 Pxd1

En wit gaf pas op toen er een tweede stuk verloren ging.

Stand nu 3½-1½, nog maar één punt nodig voor de overwinning. Het bleef lang onduidelijk waar die vandaan zou moeten komen, zeker toen Jaap Loeve een halfje weggooide. Hij sloeg een remiseaanbod af en deed een ultieme winstpoging, die gruwelijk verkeerd afliep. Dat was 3½-2½, en het werd 3½-3½ toen George Boelaard, die al een tijdje beroerd stond, afzag van verder verzet.

Laatste partij, komt dat zien! Met de witte stukken, namens Tal/DCG, met een rating van 1764, Andy Gerritsen!!! Met de zwarte stukken, namens WSC, met een rating van 1754, Micha Pfeiffer!!!

☐ **A. Gerritsen** (1764)
☒ **M. Pfeiffer** (1754)

Stelling na 27. Le7, met allebei nog luttele minuten op de klok:

28. Dh6?

Dit had na 28. Pf5!; 29. Dh8+ Kd7 slecht moeten aflopen.

28. gxh5+?; 29. Dxc7 Pe2+?

Nog steeds was 29. Pf5 winnend.

30. Kf1 Lxh4?

Ik neem aan met het vervolg 31. Kxe2 Df2+ voor ogen. Echter:

31. Txe2

En de zwartspeler bleef nog lang kapotgespeeld naar zijn smeulende ruïne zitten staren alvorens hij er met een laatste krachtsinspanning

31. Ke7

uitperste, waarna Andy het punt met

32. La3+

definitief binnenhaalde. In plaats van 4½-3½ verlies dus 4½-3½ winst, dat scheelt een slok op een borrel!

4 oktober 2010	Tal/DCG 4	(1669)	– VAS 3	(1937)	1½ - 6½
Uw verslaggever: Dirk Goes	C. Groen	(1736)	– T. Mol	(2050)	0 - 1
	E. Hoekstra	(1692)	– F. Roessel	(2112)	0 - 1
	B. Lampe	(1686)	– R. van Dongen	(1973)	½ - ½
	H. Bruinsma	(1681)	– D. Paulis	(1892)	0 - 1
	J.P. Streef	(1645)	– B. Schaevers	(1986)	0 - 1
	B. van den Berg	(1653)	– H. Westerman	(1861)	0 - 1
	H. Balhuizen	(1636)	– B. Romijn	(1805)	0 - 1
	B. Dreef	(1626)	– B. Drewes	(1817)	1 - 0

Tal/DCG 4 kansloos tegen sterk VAS 3

Vorig seizoen promoveerde Tal/DCG 4 als 'beste tweede' van de vier tweede klassen naar de eerste klasse SGA. Dat was misschien wat onverstandig, want is Tal/DCG 4 eigenlijk wel sterk genoeg om in de eerste klasse een rol van betekenis te spelen? Vergeleken met vorig seizoen zijn de toppers Coolen, Loeve, Boellaard en de jonge heer Lai doorgestroomd naar het derde team, en daar staat slechts de komst van Erik Hoekstra en Chris Alberti tegenover, waarbij moet worden aangegeven dat Chris in verband met drukke werkzaamheden pas later dit seizoen inzetbaar is.

Was Tal/DCG 4 vorig jaar gepromoveerd, het omgekeerde gold voor onze tegenstander in de eerste ronde, het gerenommeerde VAS 3, dat vorig seizoen wat onfortuinlijk uit de Promotieklasse was gekieperd. De ratingverschillen waren groter, en het werd al snel duidelijk dat dit een ongelijke strijd zou worden. Hans Balhuizen ging wel héél hard onderuit, al na 9 niet-publicabele zetten konden de stukken weer in de doos. En daar kwam tegenstander Bart Romijn helemaal voor uit het Groningse Haren! "Dit is niet leuk, zowel voor jou als voor mij" verklaarde Hans aangeslagen, maar Bart leek er niet echt mee te zitten.

Dat was 0-1, en vervolgens vielen de nullen als rijpe appels. Even vreesde ik voor een 8-0 debacle, maar zo ver kwam het niet. Ben Lampe wist de schade tot een halfje te beperken (sterker nog, hij had bij correct spel zelfs kunnen en moeten winnen) en Bert Dreef kwam zowaar tot winst na taai verdediging van zijn stelling en, het moet gezegd, slordig spel van zijn tegenstander. Zo werd het een 6½-1½ nederlaag, en gezien het krachtsverschil viel daarmee te leven. En nu maar hopen dat we met VAS 3 de aankomend kampioen hebben gehad!

16 november 2010	De Pion 3	(1383)	– Tal/DCG 5	(1504)	1 - 7
Uw verslaggever: Karel Abma	C. van Pampus	(1606)	– B. Dreef	(1626)	0 - 1
	B. Fekkes	(1547)	– H. Wijono	(1621)	1 - 0
	G. Noback	(1484)	– H. Tulleken	(1536)	0 - 1
	T. Kooij	(1413)	– C. Flikweert	(1498)	0 - 1
	J. Fikkens	(1329)	– K. Abma	(1530)	0 - 1
	H. Krijthe	(1316)	– T. Loermans	(1490)	0 - 1
	R. Altman	(1326)	– J. Eisses	(1377)	0 - 1
	M. van den Berg	(1043)	– J. Jaarsveld	(1355)	0 - 1

Vijfde rolt over De Pion 3 heen

Pas zes maanden geleden dachten we dat De Pion en onze vereniging dit seizoen samen de SGA-afdelingen zouden veroveren. Ook toen speelden beide teams tegen elkaar, in vergelijkbare opstellingen. De sfeer toen was vriendschappelijk; ikzelf moest spelen tegen Wim Paymans, en na een bloedeloze remise brachten we de rest van de avond door aan de bar om herinneringen aan onze studententijd op te halen. De uitslag toen herinner ik me zelfs niet meer, ik meen dat De Pion nipt won. (*Redactie: inderdaad werd het destijds 3½-4½ voor De Pion*).

Hoe anders begonnen we nu aan de wedstrijd! Ik had nog zo tegen mijn teamgenoten gezegd: “Mannen; niet té bloed-dorstig! Misschien speel je wel tegen een Pionier die vóór de fusie heeft gestemd! De deur staat nog steeds op een kier.” Maar het was aan dovemansoren gezegd.

Nadat we Jaap de Kreek nog met een vrolijk “Kale Nichta” hadden verwelkomd, namen we plaats achter de borden. Bert Dreef had niet kunnen wachten en was al een kwartier bezig, maar Herbert Tulleken, die ik dispensatie had verleend van mijn tactvolle vermaning, zette zijn tegenstander al na 45 minuten mat (het m-woord was in de hele zaal hoorbaar). Een kwartier later zat ook mijn eigen partij er op: 0-2. De 0-3 werd aangetekend door Bert Dreef, kort voor de 0-4 door Thijs Loermans. Beiden verdwenen snel naar huis, het was rond 22.00 uur.

Heru Wijono stond (voor zijn doen) ongedwongen. Hij was voor het eerst sinds maart weer aanwezig (de handel in verrijkt uranium is, sinds Jan Bout in Thailand gevangen zit en wordt uitgeleverd aan de VS, wat slapjes). Cees Flikweert stond tegen oud-voorzitter Tom Kooij remiseachtig; Job Eisses en Jos Jaarsveld overwegend.

Om 23.00 uur was het gedaan; iedereen had gewonnen behalve Heru. Als ervaren geheim agent wist hij wat hem te doen stond van de 0-7: een exit-strategie scheppen. Zo werd het 1-7, en staat de deur nog steeds op een kier.

13 december 2010	Tal/DCG 5	(1509)	–	Grasmat 2	(1521)	4½ -	3½
	H. Tulleken	(1536)	–	R. Gallenkamp	(1593)	1	0
	B. Dreef	(1626)	–	G. Visser	(1576)	1	0
	H. Wijono	(1621)	–	E. Annema	(1520)	0	1
	J. van Walstijn	(1397)	–	H. van Berkel	(1507)	0	1
	K. Abma	(1530)	–	E. Spits	(1492)	1	0
	C. Flikweert	(1498)	–	H. Gritter	(1498)	1	0
Uw verslaggever:	P. Kremer		–	T. Geestman		½	½
Jeroen Cromsigt	J. Jaarsveld	(1355)	–	P. Bosklopper	(1458)	0	1

Karel de Grote matchwinnaar!

Op maandag 13 december 2010 speelde Tal/DCG 5 de topper tegen Grasmat 2. De tegenstanders waren aan elkaar gewaagd op papier. Dit kwam in de praktijk ook tot uiting in de gelijk opgaande stand.

Jos van Walstijn leed een snelle nederlaag, Bert Dreef compenseerde met een snelle overwinning. Herbert Tulleken bewees op bord 1 thuis te horen door een klinkende 1-0 af te leveren. Heru Wijono stond al minder op stelling en ging kansloos door zijn vlag. Paul Kremer verbrak het evenwicht nooit en speelde derhalve remise. Cees Flikweert voerde de stellingsdruk op, waarna zijn tegenstander bezweek en materiaal verloor.

Op dat moment ontpopte onze voorzitter Karel Abma zich tot Karel de Grote. Hij stond hopeloos verloren, zijn tegenstander hoefde alleen nog maar aan de schaakjes van Karel te ontsnappen en kon daarna zelf mat geven op g7, maar hij zag het allemaal niet in zijn resterende vijf minuten en ging ten onder aan een aftrekschaakje. De 4½ punt aan onze kant, goed genoeg voor 2 matchpunten. Dat Jos Jaarsveld daarna nog verloor kon de pret allemaal niet meer drukken.

De onzen staan onverwacht, maar niet onverdiend, bovenaan. De eerlijkheid dient te zeggen dat dit team niets in de 2e klasse te zoeken heeft. Uw extern wedstrijdleader heeft daarom opdracht gegeven de volgende wedstrijd tegen ELO-favoriet Fischer/Z 3 te verliezen! Als dat al niet van nature gebeurt

Voor de leeuwen

- door Ben Lampe -

Vorig seizoen wist het vierde team als beste tweede (op bordpunten) 'onbedoeld' te promoveren naar de eerste klasse van de SGA. Met de degradatie van twee teams werd het een volle bak in deze eerste klasse. Er moest voor het nieuwe seizoen met de poppetjes worden geschoven om andere teams de kans te geven zich minimaal te handhaven. Zo werd het vierde team ontmanteld en werden de sterkere spelers (de rotsblokken Marlo Coolen, Jaap Loeve, George Boellaard en Hing Ting Lai) verplaatst naar Tal/DCG 3. De verwachting is dan ook dat het huidige vierde vanwege een gemiddeld klassenverschil van 200 ELO-punten aan het eind van het seizoen de eerste klasse zal moeten verruilen voor de tweede. Een mooi vooruitzicht voor het vierde team!

Nou heeft het spelen tegen veel sterkere tegenstanders één voordeel: je hebt niks te verliezen. Met dit gegeven kunnen de meest wonderlijke dingen gebeuren. Bij mijn eerste partij in een thuiswedstrijd kwam mijn tegenstander met een rating van 1973 niet verder dan remise. In een gewonnen eindspel (!) verspeelde ik in tijdnood mijn kans maar was mijn tegenstander zo sportief om, nadat hij met een reeks zetten met zijn dame mijn koning had schaak gezet, in te zien dat hij geen reële winstkansen had en geheel terecht remise aan te bieden. Eindstand Tal/DCG 4 (RA 1669) - VAS 3 (RA 1937): 1 ½ - 6 ½.

Op maandag 1 november leek ook de uitwedstrijd bij Almere 2 (RA 1947) op papier een gelopen race. Moesten we vrezen voor een slachtpartij, het lot besliste anders. Het was alsof de heilige geest was neergedaald over het 4e team. Iedereen speelde boven zijn kunnen en het werd nog een ongemeen spannende avond. Met een enkel verlies op bord 6 en een vlotte remise op bord 2 was de stand nog even in het voordeel van de gastheren, maar mijn tegenstander wist zich geen raad met het offensief op zijn koningsstelling. Kijk even mee en let goed op, want het gaat wel erg snel:

□	Ben Lampe	(1686)
■	Martin Heijlman	(1944)

1. e4 d6; 2. d4 Pf6; 3. Pc3 g6; 4. f4 Lg7; 5. Pf3 o-o; 6. Ld3 c6; 7. h3 b5; 8. o-o Lb7; 9. e5 Pfd7; 10. De1 Te8

11. e6 Pf8; 12. exf7+ Kxf7; 13. f5 Kg8; 14. fxg6 h6; 15. Lxh6 Lxh6; 16. Dh4 Lg7

17. Pe5 Lf6; 18. Txf6 exf6; 19. Pf7 1-0.

Met dank aan mijn tegenstander was de stand weer gelijk. Een snelle blik op de nog lopende partijen was hoopgevend. Pas in de tijdnoodfase werden de meeste partijen in ons nadeel beslecht en moesten we onze meerdere erkennen in het veel sterkere Almere 2.

Almere 2 (RA 1947) – Tal/DCG 4 (RA 1669): 6-2.

Met opgeheven hoofd verlieten we Almere. De slagboom was nog niet neergehaald. Ik denk dat er enkele mensen nog lang in hun slaapzak hebben zitten woelen in camping Almere.

Ben Lampe: voor de leeuwen gegooid

Twintig vragen aan:

Herbert Tulleken

Op 7 april 1956 in Den Haag (daarmee een half jaar te laat in Amsterdam terechtgekomen).

Ongetwijfeld Aron Nimzowitsch, alleen al door zijn geweldige leerboek 'Mein System'.

'Il Postino', geweldig geacteerd en mede door de poëtische zeggingskracht en de prachtige setting (een eiland in Italië).

Robin Williams, wat een competent schatje.

Meryl Streep heeft bij mij sinds 'Sophie's Choice' altijd een streepje voor gehad, met haar geweldige inlevingsvermogen en vertolkingen die door je ziel snijden.

Russische auteurs, in het bijzonder Nabokov en niet alleen voor zijn schaakromans. In het Nederlandse taalgebied vind ik Hermans geweldig, terwijl ik met Mulisch veel moeite heb door zijn quasi-wetenschappelijke en gezwollen thema's (Propria Cures: 'Bestrijdt het leed dat Mulisch heet').

Schaken is geen (denk)sport, een aardappel is immers ook geen appel. Ik ben een sterke dammer, ga weleens snookeren en golfen en ben verzot op de meeste spelletjes, maar ook op mathematische sommetjes en puzzels/raadsels. Met Churchill heb ik een hekel aan sport, vooral aan voetbal, dat het slechtste in de mens losmaakt.

Twintig vragen aan:

Chris Alberti

Geboren?

23 april 1957 te Amsterdam.

Wie is je favoriete schaker?

Levon Aronian. Hij heeft een prachtige stijl van schaken. Wat me nog meer aanspreekt is zijn fantastische gevoel voor humor!

Beste film?

'The taking of Pelham 123'. De oude versie dan, tegenwoordig ben ik niet meer zo van de films. Na een kwartiertje verlies ik vaak mijn interesse.

Favoriete acteur?

Morgan Freeman.

Favoriete actrice?

Mijn vrouw, nog altijd trap ik in haar geacteerde onschuld!

Favoriete schrijver?

Helaas, ik ben geen lezer. Mijn werk en andere hobby's nemen me teveel in beslag.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Geloof het of niet, vroeger heb ik gevoetbald. Ik ga vanaf 1965 met regelmaat naar Ajax, heb ook een tijd een seizoenskaart gehad. Tegenwoordig volg ik ze via televisie op Eredivisie live, geen zin meer in het stadion.

Ik kijk weinig TV (dat is tenslotte een elektronische dracula) maar Buitenhof staat op zondag altijd aan. *Politics, culture and economics make me tick...*

Ik ben een (links) liberaal. Mijn keuze valt toch meestal op de VVD, bij sommige beleidsterreinen verkies ik D'66.

Oh, dat kan ik niet kort beantwoorden want muziek (beluisteren) is een van mijn grootste passies (mede de technische kant ervan). Eigenlijk ben ik een muzikale alleseter: van madrigalen tot Queen. Favoriet zijn Bach, Beethoven, Wagner, Brahms, Richard Strauss, etc. Mozart is wat mij betreft juist te laat gestorven (dan was al die muzak ons bespaard gebleven) ofschoon het latere werk vaak wel de moeite waard is. Ik ben een Beatle-fan vanaf de lagere school, maar tegenwoordig doet de populaire muziek me niet veel meer. Wel luister ik graag naar jazz en latin en de betere pop/soul/blues.

Muziek, zowel passief maar zoveel mogelijk ook actief. Ik heb een paar honderd liedjes en instrumentals geschreven (pop, rock, blues, latin en jazz) en een paar klassieke stukken, onder meer voor kwartet. Een deel van die nummers is ook in een studio opgenomen, met medewerking van verschillende musici. Zelf speel ik allerlei gitaren, maar ook saxofoon en wat piano. En ik zing graag, de menselijke stem is – samen met kerkorgel – wat mij betreft het mooiste instrument.

Volkskrant, Parool, soms NRC of het Financieele Dagblad.

Bij mensen die vergif in iemands thee willen doen, i.c. mijzelf. Zou Mulisch nog leven en nog steeds aan zijn sterfelijkheid twijfelen, dan had ik hem graag de suggestie gedaan om vergif in zijn eigen thee te doen.

Zeker niet bijgelovig. Rationeel ben ik agnostisch, maar gevoelsmatig gelovig, in spirituele zin. Ik heb niets met godsdiensten, die hebben teveel ellende veroorzaakt door corruptie en machtsmisbruik. Maar als ik knoflook eet of naar Bach luister, geloof ik in God.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Op welke partij stem je?

Naar welke muziek luister je het liefst?

Welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?

Welke krant lees je serieus?

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Iets met K3, maar dan wel om samen met mijn kleindochter te kijken. Samen de danspasjes nadoen voor de televisie, dikke pret is dat!

Praktisch mijn hele leven liberaal, de laatste tien jaar zwalk ik een beetje. Politici kunnen nog beter toneelspelen dan mijn vrouw, dus neem ik het allemaal niet meer zo serieus.

Vooral populair, maar wel selectief. Als het maar aansluit op de sfeer van het moment en de gemoedstoestand waarin ik op dat moment verkeer.

Ik heb jaren veel vrije tijd in De Pion gestoken. De laatste elf jaar in de website, wat op zich ook een soort hobby was. Wandelen met de hond en sinds niet al te lange tijd fotografie. Knutselen, heerlijk is dat met je handen werken, ontspanning op zich. Zo heb ik voor thuis een boekenkast gemaakt (niet lachen, voor mijn vrouw), kasten en een bureau voor op mijn werkkamer, de keuken, etc. En zelf in de kleur spuiten natuurlijk, ik zit tenslotte in de verf.

De fabeltjeskrant, de rest haal ik van het internet.

Dat zeg ik niet, dan ben ik gelijk hoofdverdachte als het echt gebeurt.

Ik ben niet gelovig, hoewel ik af en toe wel een schietgebedje doe.

Volgens Blaise Pascal is reizen voor de dommen, dus daarom kies ik voor Nederland. Ik ben een Waddeneilandgek, vogelaar en natuurfreak, dus mij mogen ze naar Schiermonnikoog verbannen, mocht ik de oorlog verliezen. En anders naar Sark (bij Guernsey) of Formentera (bij Ibiza), schatjes van eilanden.

Toen ik 12 of zo was, mijn eerste wedstrijdpartij dammen. Een paar jaar later mijn eerste kwartetpartij (op gitaar). En weer 25 jaar later mijn eerste schaakpartij op een club.

Japans, bij voorkeur sashimi/sushi, etc. Het zijn vaak oogstrelende kunstwerkjes en het is erg gezond en *clean* eten. Maar ook de overige Aziatische- en de Franse keuken boeit me. Ik houd minder van de wat boertige Spaans/Mexicaanse en Turks/Griekse gerechten. Over Noord-Europa hebben we het al helemaal niet, in dit verband.

Koffie, bier, rode wijn. margarita's en malt whiskies (voor de kenner: Lagavullin is mijn favoriete malt).

Een echt gezellige bar-ambiance, er is te veel formica en vooral te veel licht. Ook de TV is storend. Gelukkig hebben we altijd het genoeg van de verhitte discussies tussen Karel en Dirk.

Dat er een eind komt aan het nationalisme, in al zijn uitingsvormen. Volkeren zijn in essentie niet zo verschillend, zoals ik tijdens mijn vele dienstreizen heb gemerkt. Ik hoop op een verbindende wereldtaal (mag Engels zijn of Spaans of desnoods Chinees) zodat de vloek van Babel teniet wordt gedaan, want begrip voor elkaar begint met communicatie.

Wat is je favoriete vakantieland?

Geen in het bijzonder, elk land heeft zijn charme.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

In 1972, een buurjongen en ik streden een voor ons gevoel serieuze tweekamp. Mijn eerste clubpartij was in 1977 bij De Pion.

Wat eet je het liefst?

Voor een pondje paling kan je me wakker maken. Voor de rest ben ik een echte Bourgondiër.

Wat drink je het liefst?

Na een leuke schaakpartij gaat er altijd wel een biertje in.

Wat mis je op de club?

Vraag me dat over een jaartje nog eens.

Wat is je wens voor de toekomst?

Meer aanwezig zijn op de clubavonden en nog veel leuke jaren bij Tal/DCG.

*Ik lig hier goed, maar ik stond beter
(grafschrift van een onbekende schaker)*

Even heen en weer naar Saint-Lô

- door Dirk Goes -

Tjark Vos en Hing Ting Lai maakten deel uit van een 15-koppig contingent Nederlandse talentjes dat van 7 tot en met 14 juli deelnam aan een groot internationaal jeugdtoernooi in het Franse Saint-Lô. Afsproken was dat ze op de datum van vertrek, dinsdag 6 juli, gezamenlijk en onder begeleiding van pa Vos, de intercity van Station Lelylaan naar Rotterdam C.S. zouden nemen, alwaar ze zich bij de rest van het gezelschap zouden voegen. Aanvullend reisplan: van Rotterdam naar Parijs per TGV en vervolgens per touring car van Parijs naar het Normandische Saint-Lô, waar de delegatie domicilie had gevonden in het plaatselijke lyceum. Op papier een sterk plan, wat kon er misgaan? Lees en huiver

Dat Hing Ting zijn trein zou missen was nou net het enige scenario waarmee het plan geen rekening had gehouden. Op de website van Tal/DCG vertelde Rozemarijn Vos over het hoe en waarom, en omdat er niets vermoeiender is dan het tweemaal uitvinden van het wiel neem ik dat gemakshalve integraal over:

Ik had met Hing Ting afgesproken dat hij Roald (Tjarks vader) en Tjark om 11:10 zou zien op station Lelylaan om samen naar het verzamelpunt in Rotterdam af te reizen. Om 10:45 belde Tjan Ho, Hing Tings broer, dat Hing Ting nog niet terug van school was. Hij wist niet wat hij moest en Hing Tings mobieltje was leeg. Ik heb afgesproken dat Roald en Tjark tot na 12:00 uur op

station Lelylaan zouden wachten en ik heb bij organisator Hiddo Zuiderweg ingesproken dat Roald, Tjark en Hing Ting niet op de afgesproken tijd naar het verzamelpunt zouden komen, maar wel op tijd voor de Thalys van 14:00 uur. Roald en Tjark hebben tot 12:10 gewacht en namen toen de trein naar Rotterdam om nog op tijd voor de Thalys te zijn. Om 12:15 kwam Hing Ting aan op Station Lelylaan. Om 14:30 !!! (twee uur en een kwartier later) belde Hing Ting mij om te melden dat hij nog steeds op de Lelylaan stond en wat hij nu moest Tegen die tijd was Tjark al in Brussel. Als Hing Ting zelf de trein naar Rotterdam had gepakt, of als hij me direct had gebeld, had hij nog op tijd voor de Thalys kunnen zijn.

“Dat moet de coach weten”, dacht Rozemarijn, en belde mij op mijn werk. Of ik zo 1-2-3 een oplossing wist ... Na een paar stevige ‘gotvers’ en ‘niet-te-gelovens’ vroeg en kreeg ik bedenktijd, maar op het moment dat ik de verbinding verbrak wist ik het eigenlijk al. Als je aapje in de problemen zit, dan neem je als coach je verantwoordelijkheid en hang je de reddende engel uit. Een schaker is eraan gewend eerst te denken en pas dan te doen, maar dit was nou typisch zo’n geval waar snel handelen meer prioriteit had dan kille ratio. Alles binnen de grenzen van het redelijke natuurlijk, Lissabon had ik toch echt niet gedaan, maar de afstand Amsterdam-Saint Lô was volgens de ANWB-routeplanner 745 kilometer en dat leek me pittig maar te doen. Gelukkig liet het werk toe dat ik de rest van de dag en maar meteen de gehele volgende dag vrijnam. Ik belde Hing Ting met de mededeling dat ik hem ‘wel even’ naar Saint-Lô zou rijden en sprong in mijn auto om hem op te halen. Snel nog wat brandstof en geld getankt, Hing Ting werd benoemd tot navigator en het avontuur kon beginnen. Op dat moment was het 16.00 uur en kon ik niet vermoeden dat we pas elf uur later (!) te bestemder plekke zouden aankomen

Tot de Nederlands-Belgische grens ging het redelijk voorspoedig, al stond het spitsuur geen al te hoge snelheden toe. Ter hoogte van de Nederlands-Belgische grens even een hapje gegeten in een wegrerestaurant en voort maar weer Vanaf Antwerpen ging het aanvankelijk ook nog prima, maar bij het knooppunt Destelbergen ging er iets mis toen ik bij vergissing Gent binnenreed. Vervolgens lukraak de eerste de beste snelweg genomen, en dat bleek een goede ingeving want die voerde me richting Rijssel, waarvan ik me kon herinneren dat dat de Nederlandse naam was van het Noord-Franse Lille. Als mijn oude aardrijkskundeleraar nog leeft kan hij trots op me zijn! Nabij Arras kwam de eerste van vele tolwegen, de zogenaamde ‘péages’, waar de dienstdoende beampten maar al te graag bereid waren mij van wat overtollige bankbiljetten af te helpen. Het moet gezegd, in ruil daarvoor kreeg ik wel een superdeluxe snelweg voor de wielen. In de buurt van Amiens raakten we opnieuw verdwaald, waarschijnlijk omdat mijn wakkere navigator de toch heldere instructie “Volg na 33 kilometer op het knooppunt A29 de A29/E44 richting Amiens-Centre/Amiens-Sud/Calais/Paris/Rouen” voorlas als “Volg na 33 kilometer op het knooppunt A29 de A29/E44 richting” paar seconden stilte, en dan: “kan ik niet uitspreken” Misschien moet ik toch maar eens aan een TomTom gaan denken

Na een tijdje op goed geluk te hebben rondgedoeld toch maar even de kaart erbij gepakt. De havenstad Le Havre bleek redelijk dicht in de buurt van Saint-Lô te liggen, en toen ik uiteindelijk een bord met die naam tegenkwam waren we weer op de goede weg, echter niet na vele, vele tientallen zo niet honderden kilometers te zijn omgereden. Te Le Havre aangekomen moest ik 5 euro tol betalen voor het gebruik van de imposante Pont de Nor-

mandie, de brug over de Seine die Le Havre verbindt met Honfleur. Met een lengte van 2143 meter (en 21 centimeter, laten we die niet vergeten) is het een van de langste bruggen van Europa. Voor mensen met hoogtevrees is het trouwens geen pretje, want op het hoogste punt zit je liefst 214 meter boven de waterspiegel!

De Pont de Normandie

Maar veel tijd om van dit wereldwonder te genieten hadden we niet, want inmiddels was het reeds na middernacht en was het nog een flink stuk doorkachelen naar de plaats van bestemming. Het laatste stukje moest ik op eigen kracht rijden omdat mijn navigator pontificaal afhaakte en als een blok in slaap viel, maar tegen 02.45 uur (!!!!) kwamen dan eindelijk, eindelijk, de buitenwijken van Saint-Lô in zicht. Nog even volhouden!

Dat ‘even’ zou overigens nog zo’n minuut of 20 in beslag nemen. Saint-Lô was dan wel bereikt, maar met een oppervlakte van 23 vierkante kilometer is het bepaald geen dorp. Na telefonisch contact met delegatieleider Hiddo en een hoop mazzel dan toch de juiste weg gevonden en om 03.00 uur werden we onder luid gejuich van Hiddo en zijn medebegeleiders Stefan Kuipers, Brent Burg en Ruben Slagter binnengehaald. Hing Ting werd bij elkaar geveegd, had nog de tegenwoordigheid van geest om zijn tanden te poetsen en dook totaal uitgewoond met kleren en al zijn bed in. Ook voor mij was er een slaapplek geregeld, waarvan ik dankbaar gebruik maakte. Erg veel nachtrust leverde het overigens niet op. In Frankrijk heb je geen kussens zoals wij die kennen, maar je legt het moede hoofd te rusten op een soort worst, de zogenaamde *traversin*, ook wel *polochon*

genoemd. Licht voor geen meter, maar de kinderen wisten proefondervindelijk aan te tonen dat ze voor kussengevechten uitermate geschikt zijn

De traversin, voor al uw kussengevechten!

Toch nog een paar uurtjes geslapen en om 08.30 uur ging de wekker alweer. Even later was er in de mensa gelegenheid te ontbijten, waarbij maar weer eens bleek dat het ontbijt in de Franse *haute cuisine* een licht inferieure positie inneemt. Harde broodjes en jus d'orange waren prima verzorgd, daar niet van, maar beleg vinden ze daar een raar woord en gezien de kwaliteit van de koffie zit een Michelin-ster er ook niet echt in Gelouwerd door jaren ervaring had Hiddo de kinderen dan ook vantevoren opgeroepen zelf hagelslag en pindakaas mee te nemen, en dat bleek een uitstekend idee.

Rond 10.00 uur kon ik aan de terugreis beginnen. Het leek me verstandig dezelfde route te nemen als de dag ervoor, maar dan omgekeerd. Helaas ging het al snel weer mis en zat ik plotseling op de snelweg richting het zuiden terwijl Nederland toch echt in het noorden ligt. ARRGGHHHH! Daarom maar ten halve gekeerd, en na nog vele ontberingen was ik om 20.30 uur weer in Amsterdam, waarna ik de uitputting nabij kon terugzien op het afleggen van zo'n 2000 kilometer in, pak 'm beet, 30 uur. Maar het doel was bereikt: de missie 'Hing Ting naar Saint-Lô' was volbracht!!!!

Saint-Lô, de hoofdstad van het departement Manche, is al heel oud en kent een roerige geschiedenis. Tijdens de Romeinse bezetting (voor jeugdige lezertjes: in de tijd van Asterix en Obelix) stond het bekend als Briovère, wat zoveel betekent als 'brug over de Vire', de rivier die door Saint-Lô stroomt. In de achttiende eeuw na Christus kreeg het zijn huidige naam, waarbij het werd genoemd naar de plaatselijk wereldberoemde heilige Saint Laud, die zich had gespecialiseerd in de genezing van oogziekten. Tijdens de 100-jarige oorlog was het afwisselend Frans en Engels bezit. In 1562 werd het veroverd door de Hugenoten, die er een protestants bolwerk van maakten. Twaalf jaar later werd het belegerd en deels verwoest door troepen die trouw waren aan de (katholieke) koning. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het opnieuw verwoest, ditmaal door de geallieerden en nog wat grondiger. Saint-Lô was namelijk een belangrijk verkeersknooppunt en daarom van groot strategisch belang.

Tijdens de toernooidagen stuurden de begeleiders met enige regelmaat per e-mail dagverslagen naar het thuisfront. Daaruit kon worden opgemaakt dat de kinderen zich uitstekend hebben vermaakt. Als ik de dagverslagen moet geloven maakte Hing Ting zelfs een beetje losgeslagen indruk, waarbij het gooien met water nog een van zijn meer onschuldige ondeugden was, als gevolg waarvan er in de loop van de verslagen voornamelijk aan hem werd gerefereerd als 'onze rel-Chinees'. Hmm Ter lering ende vermaeck werd hij zo af en toe in een kast opgesloten, dat zal hem leren! (vette knipoo naar het Utrecht Forum, zie <http://www.utrechtschaak.nl/>). Het (korte tijd) opsluiten in een kast was onder het Hiddo-bewind overigens een standaard correctieve maatregel die veel hilariteit met zich meebracht, ook bij het 'slachtoffer' zelf. Tjark onderscheidde zich vooral door het rondbazuinen van moppen van een dermate bedenkelijk niveau dat plaatsing ervan in dit clubblad niet door de censuur zou komen.

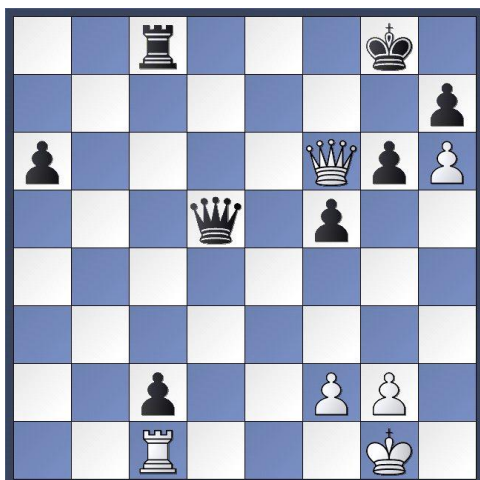
Rode draad in de dagverslagen waren de beide Rosa's (Mia Rosa Hupkens en Rosa Ratsma), twee struise deernen die gedurende het toernooi werden gestalkt door een groeiend groepje Franse pubertjes, dat als een roedel schoothondjes achter ze aan liep. Toen ze eens na twaalfen terugkeerden van een avondwandeling werden zij door de overige kinderen begroet met een opgewekt "En, al ontmaagd?" Altijd lachen met die *kids*

Tussen het schaken door vermaakten de kinderen zich opperbest met tafeltennis en voetbal, terwijl ook de meegebrachte kaartspellen Maffia, Dalmuti en Weerwolven erg populair waren. Nooit van gehoord, toen ik jong was hadden we alleen ganzenborden en dat was hartstikke spannend, vooral als je weer eens in de put zat Ook werd een bezoek gebracht aan het plaatselijke zwembad en kon er op 13 juli worden genoten van vuurwerk ter gelegenheid van de Franse feestdag. U leest het goed, 13 juli, en niet, zoals je zou verwachten een dag later wanneer in heel Frankrijk Quatorze Juillet wordt gevierd. Schijnt een oude traditie te zijn, destijds ingesteld opdat de plaatselijke notabelen dan de volgende dag in Parijs konden zijn om mee te hossen tijdens het echte feest. Rare jongens die Fransen

Verder was er ook een educatief programma, dat bestond uit een bezoek aan de oorlogsmusea van Arromanches en Bayeux, met daaraan gekoppeld een excursie naar de invasiestranden en het plaatselijke kerkhof, waar 4500 voornamelijk Britse militairen hun laatste rustplaats vonden. Te Arromanches werd de korte maar indrukwekkende film 'The price of freedom' vertoond, en kennelijk hakte die er nogal in bij de kinderen want ze kwamen naar verluidt een beetje pips weer buiten.

Hing Ting kon na afloop van het toernooi terugzien op een wat flets toernooi, waarbij hij wat meer punten kreeg dan hij op grond van het vertoonde spel verdiende. Een eindscore van 5½ uit 9 is natuurlijk heel behoorlijk, maar vooral met zwart ging het tamelijk moeizaam. Dieptepunt was de achtste ronde, waarin hij na zes zetten een stuk en de partij kon inleveren (1. d4 e6; 2. c4 b6; 3. e4 Lb7; 4. Ld3 Lb4+; 5. Pc3 d6; 6. Da4+; brr). Verder nogal wat slechte stellingen taai en succesvol gekeept, waarbij zijn partij uit de laatste ronde wel héél erg was

□	Hing Ting Lai	(1710)
■	Lucas Aubrun	(1582)

Drie pionnen minder, dat moet op den duur toch verloren zijn. Hing Ting dreigt nog wel even mat op g7 en dat was de tegenstander niet ontgaan.

39. Tc7; 40. Db2 Tc8??????????

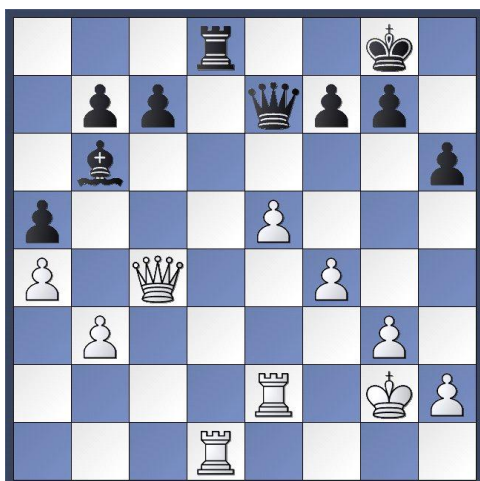
Maar hier liet zijn kortetermijngeheugen hem toch jammerlijk in de steek!

41. Dg7 mat

En ongetwijfeld met rood hoofd opgegeven

Maar vooruit, Hing Ting liet ook wel wat strakke winstpartijen zien. Zoals deze:

□	Hing Ting Lai	(1710)
■	Thibaud Paternoster	(1630)

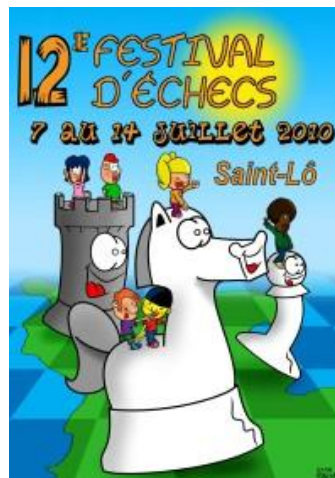

Van de vele, vele manieren om deze stelling te verzilveren kiest Hing Ting de meest elegante:

40. e6! Txd1; 41. exf7+ Kf8

41. Dxf7; 42. Te8+ en uit.

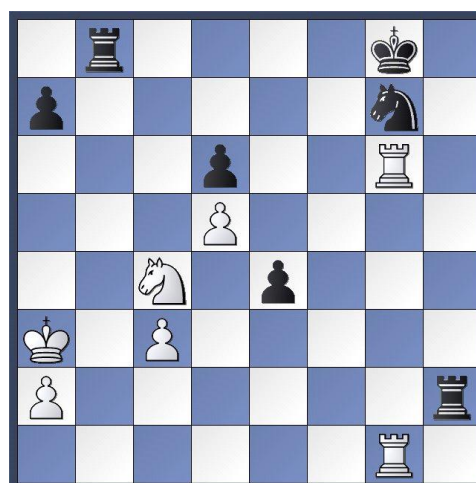
42. Txe7 Kxe7; 43. De2+; 1-0.

Ook zijn partij tegen de sterke Paul Delalee was een aardig spektakel.

□	Hing Ting Lai	(1710)
■	Paul Delalee	(2007)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 Pe4; 3. Lh4 c5; 4. f3 Da5+; 5. c3 Pf6; 6. d5 Db6; 7. b3 g6; 8. e4 d6; 9. Ld3 Lg7; 10. Pe2 o-o; 11. Lf2 Dc7; 12. Pd2 Pbd7; 13. Tc1 Te8; 14. o-o e5; 15. Te1 Tf8; 16. Pg3 Pe8; 17. Pdf1 Lh6; 18. Le3 Lxe3+; 19. Pxe3 Pg7; 20. Tf1 h5; 21. Tf2 h4; 22. Pe2 Pf6; 23. Kf1 Pf5; 24. Ke1 De7; 25. g3 f5; 26. Kd2 fxe4; 27. Lxe4 Dg5; 28. gxh4 Dh6; 29. Kd3 Pf4+; 30. Pxf4 Txf4; 31. Pc4 Dxh4; 32. Tg2 Lf5; 33. De2 Tf8; 34. Pd2 b5; 35. Tcg1 Dh5; 36. Tg5 Lxe4+; 37. fxe4 c4; 38. bxc4 bxc4+; 39. Pxc4 Dxe2+; 40. Kxe2 Txe4+; 41. Kd3 Th4; 42. Txxg6 e4+; 43. Kc2 Txxh2+; 44. Kb3 Tb8+; 45. Ka3

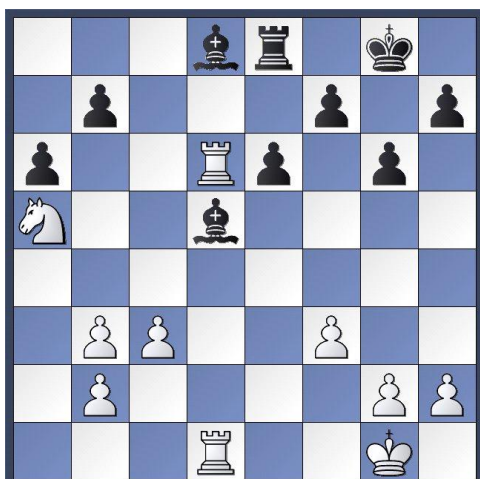
45. Th7; 46. Pxd6 e3; 47. Te6 Th5; 48. c4 Th3; 49. Te4 e2+; 50. Ka4 Th2; 51. Te1 Tb2; 52. c5 Txa2+; 53. Kb3 Td2; 54. c6 Th3+; 55. Kb4 a5+; 56. Kc5 Th5; 57. Td4 Tc2+; 58. Kb6 Th6; 59. Tc4 Tb2+; 60. Kc5; 1-0.

Tableau vivant van de speelzaal, waar we getuige zijn van de slotfase van de partij Lai-Delalee. Mooie foto wel. De arme Delalee met de handen in het haar, zijn buurman kan het ook al niet meer aanzien en Hing Ting kijkt stoïcijns voor zich uit in de wetenschap dat er weer een vol punt zit aan te komen!

Tjark deed het met 6 uit 9 nog een halfje beter. Aardig was de winstvoering in de volgende partij:

□	Tjark Vos	(1777)
■	Damien Jacquet	(1490)

Na 26. Pxb7 Lc7; 27. Td7 Lb6+ kan zwart nog wat klieren met zijn loperpaar. Wat Tjark doet is een stuk overtuigender:

26. Txd8! Txd8; 27. c4 b6; 28. Pc6 Td7; 29. cxd5 exd5; 30. Txd5 Txd5; 31. Pe7+ Kf8; 32. Pxd5

En de zwartspeler modderde nog veel te lang door alvorens hij zich bij het onvermijdelijke neerlegde. Beetje typerend voor jeugdspelers, doorspelen tegen beter weten in.

In de periferie van het jeugdtoernooi waren er nog wat andere evenementen, waaronder een gesloten groep waar er voor talentvolle schakers IM-normen te verdienen waren. Hier was sprake van een onvervalst stukje Hollands Glorie, want Wageningen Sander van Eijk slaagde erin deze prestigieuze groep met 6½ uit 9 op zijn naam te schrijven, waarmee hij na Vlissingen 2008 terloops zijn tweede IM-norm binnenhaalde. Nog geen maand later scoorde hij zijn derde (Vlissingen 2010), en op het FIDE Congres van Khanty-Mansiysk werd hem de IM-titel toegekend, op voorwaarde dat hij zijn rating boven de 2400 tilt. Deze staat nu op 2379, dus je zou zeggen, dat moet kunnen. Gefeliciteerd Sander!

Groepsfoto van alle kinderen en begeleiders, met het oorlogsmuseum van Bayeux als achtergrond

Tal/DCG'ers in kloksimultaan tegen Sosonko

- door Jaap Loeve -

Op woensdag 20 oktober jl. namen Tjark Vos, Hing Ting Lai en ondergetekende in het Max Euwe Centrum deel aan een kloksimultaan tegen Genna Sosonko. Sosonko, inmiddels ook al in de zestig, kreeg evenals zijn tegenstanders 1 uur bedenktijd. Hij won al zijn partijen, behalve vier remises. En jawel, Tjark, Hing Ting en ik behoorden tot de remise-spelers. Heerlijk gevoel: remise tegen een grootmeester! Ik vond mijn partij razend interessant, Sosonko saai, zo blijven de inzichten verschillen. We kregen een eindspel op het bord waarbij Sosonko een toren en het loperpaar en ik een toren en twee paarden had. Een loper van Genna was echter nogal kreupel en mijn paarden sterk. Toen ik een pion kon veroveren bood Genna remise aan, wat ik natuurlijk graag accepteerde. Hing Ting en Genna schoven met bijna alle stukken op het bord de stelling volkomen dicht; remise. De interessantste partij was die van Tjark. Deze partij werd na afloop uitgebreid geanalyseerd. De pionnenformatie voor beider koningen was gatenkaas en er ontspon zich een spannende tactische strijd, waarbij beide spelers volop kansen hadden de strijd in hun voordeel te beslechten. Na afruil van de dames en een toren, en weinig tijd op de klokken, werd echter tot remise besloten. Genna merkte nog op dat het tijd werd dat Tjark en Hing Ting grootmeester werden. Nu horen ze het eens van een kenner. En ikzelf heb tegenwoordig een rating van boven de 1800 (nog nooit eerder gehad) en ga nu voor de 1900 aan het eind van het seizoen.

Een leuk avondje schaak.

Note redactie: zie tevens <http://www.maxeuwe.nl/activiteiten/klokseance-sosonko-verslag.html>

◆ Oosterbeek, 10-16 juli 2010

Ron Klein deed het prima tijdens het NK senioren. Hij begon met 3 uit 4, met onder andere goede overwinningen op Frans Arp (2100) en Etienne van Leeuwen (2057). Vervolgens kreeg hij de grote jongens Böhm (2262) en Vogel (2196) te bestrijden, wat twee nullen opleverde, en Ron sloot zijn toernooi af met een halfje tegen Loek Mostertman (2111). Kortom, 3½ uit 7 met een TPR van 2123, niet verkeerd!

◆ Dieren, 19-28 juli 2010

In de Reservegroep A van het Open NK te Dieren voldeed Tjark Vos met zijn score van 4½ uit 9 aan de verwachtingen. Grootste wapenfeit was het kloppen van Roel van Duijn (2056), en ook het op remise houden van een rijtje 2000-spelers baarde enig opzien, maar uiteindelijk speelde hij toch iets te wisselvallig om een echt daverende score neer te zetten, waarbij met name zijn nul tegen medetalent Ankit Mahji een fikse tegenvaller zal zijn geweest.

◆ Enschede, 9-14 augustus 2010

Tjark Vos ging als een speer van start tijdens het Open Nederlands Jeugdkampioenschap te Enschede: 5 uit 6. Daarna ging het om het echie. In de zevende ronde was de als tweede geplaatste Russische Anna Styazhkina hem de baas en in de voorlaatste ronde kwam hij remise overeen met Daniil Kolodkin, de nummer 1 van de plaatsingslijst. De titel was hiermee buiten handbereik, maar Tjark won nog wel even zijn laatste partij en bracht hiermee zijn score op 6½ uit 9. Prima gespeeld!

◆ Haarlem, 21-29 augustus 2010

Het BDO-toernooi te Haarlem kende al een invitatie-toernooi, en het enthousiasme onder de organisatoren was zo groot dat besloten werd dit jaar ook een open toernooi te organiseren. In de A-groep van dit open toernooi scoorde Willem Hensbergen 5 uit 9 bij een alleszins acceptabele TPR van 2065, niet slecht. Tjark Vos begon wat bescheiden met 1½ uit 6 maar de laatste drie rondes leverden nog eens 2½ punt op. Joran Donkers speelde een ronde minder en kwam tot 3½ uit 8.

◆ Delft, 11 september 2010

De Delftse schaakvereniging DSC (driemaal raden waar dat voor staat) organiseerde op 11 september 2010 voor de veertiende maal haar jaarlijkse rapidkampioenschap. Joran Donkers speelde in de A-groep en eindigde met 3½ uit 7 in de middenmoot. Tjark Vos kon met zijn rating nog in de B-groep terecht en nam zijn kansen prima waar. Met 6 uit 7 eindigde hij op een gedeelde eerste plaats.

◆ Heemskerk, 11 september 2010

Het rapidtoernooi van de s.v. Excelsior te Heemskerk lokte 56 schakers naar de speelzaal, onder wie Willem Hensbergen en Dirk Goes. Willem kwam in de sterke groep 1 terecht en was niet tevreden over zijn score van 2 uit 5, die hem nochtans een met vele anderen gedeelde derde plaats opleverde. Veel was het niet, iets van 5 euro, maar wie het kleine niet eert Dirk had met 4 uit 5 een vettere prijs in groep 2, maar te weinig om te stoppen met werken ☺. In de laatste ronde volstond een remise zonder bord tegen co-winnaar Huib Middelhoven.

◆ Amsterdam, 19 september 2010

Sterk spel van Tjark Vos tijdens het rapidtoernooi van De Raadsheer, waarin de 32 deelnemers zich gewillig lieten opdelen in vier groepen van acht. Met een score van 5 uit 7 pakte hij een tweede plaats, slechts een halfje achter toernooiwinnaar Piet van der Weide maar vóór sterke schakers als Frans Smit (2012) en Olaf Cliteur (2004). In groep 4 was er zilver voor Jos van Walstijn, eveneens 5 uit 7. Roald Vos, de vader van Tjark, scoorde in deze groep 1½ uit 7.

◆ Amsterdam, 29-31 oktober 2010

Willem Hensbergen was in blakende vorm tijdens het Eijgenbrood-toernooi, dat jaarlijks door de s.v. Caissa wordt georganiseerd. Met een start van 4 uit 5 timmerde hij stevig aan de weg en bij een zege in de laatste ronde was hem een hoge eindklassering ten deel gevallen. Helaas, in deze laatste ronde struikelde hij over de sterke Nieuwendammer Barry Brink (2214), waarna Willem genoeg moest nemen met een score van 4 uit 6. René Pijlman leverde met zijn score van 3 uit 6 wat ratingpuntjes in, een kranige remise tegen de sterke Roel van Duijn ten spijt.

◆ Hoogeveen, 22-30 oktober 2010

Tjark Vos miste de eerste ronde van de B-groep van het Univé-toernooi te Hoogeveen vanwege schoolverplichtingen. Bij sommige toernooien krijg je dan een bye maar de organisatie wilde niet verder gaan dan een reglementaire nul, flauw hoor. Tjark nam sportief wraak door vijf partijen op rij te winnen, maar toen liep de motor vast en met drie nullen op rij was het einde oefening.

◆ **Amsterdam, 13 november 2010**

Bijna had het SGA-bestuur de stekker getrokken uit het Open SGA Snelschaakkampioenschap vanwege het geringe aantal deelnemers dat zich vantevoren had opgegeven, maar gelukkig bleken op de toernooidag veel schakers op de bonnefooi naar de Verheijhal te zijn gekomen. Tjark Vos en Dirk Goes haalden de A-finale maar sneeuwden met respectievelijk 2½ uit 2 en 2 uit 9 onder in het geweld. In de subfinalegroepen was er succes voor Hing Ting Lai (in C) en Ron Klein (in D), beiden met 7 uit 7. Bert Dreef eindigde in de E-groep met 5 uit 9 op de vierde plaats.

◆ **Amsterdam, 21 november 2010**

In het c4-toernooi van De Pion kwamen Tjark Vos en Dirk Goes op grond van hun rating in de topzware A-groep terecht, waar ze zich niet konden bemoeien met de strijd om de hoofdprijs. Tjark scoorde nog wel heel aardig 4 uit 7, goed voor een ratingprijs. Dirk startte behoorlijk met 2½ uit 4 maar daarna ging het licht uit: drie nullen op rij. In de B-groep heerste Hing Ting Lai als een koning. Na 5 uit 5 verloor hij in de zesde ronde een beetje slordig van Eric Junge (1821) na ten onrechte een remiseaanbod te hebben afgeslagen, maar na winst in de laatste ronde op Tejo Hagen (1711) kon de balans worden opgemaakt en had Hing Ting niet alleen zijn groep gewonnen maar ook een ratingprijs buitgemaakt. Roald Vos kwam in de C-groep niet van de nul af maar smaakte wel het genoegen 's avonds simultaangever Eddy Sibbing beentje te lichten.

◆ **Wolvega, 27 en 28 november 2010**

Tjark Vos deed van zich spreken tijdens het Remco Heite Rapidtoernooi. Na een voortvarende start van 2 uit 2 was IM Daan Brandenburg een maatje te groot, maar daarna ging Tjark gewoon door met winnen, met als grootste vis IM Migchiël de Jong, die opgaf toen zijn loper werd ingesloten. Daarna werd het te zwaar en er moesten nullen worden geïncasseerd tegen onder andere GM Dennis de Vreugt en WGM l'Ami-Motoc, maar in de slotronde werd de sterke Cubaan Semanat Planas (2132) op remise gehouden en kon Tjark tevreden terugblikken op een score van 4½ uit 9 en een TPR van 2187. Bij de prijsuitreiking mocht hij nog even zijn hand ophouden om een dikverdiende ratingprijs in ontvangst te nemen. Jammer dat het niet voor zijn rating telt!

Tjark kijkt nieuwsgierig toe hoe de partij Van der Wiel – Ernst gaat aflopen. Rechts naast hem Frans Arp, daarnaast oud-Nederlands kampioen Eddie Scholl. De partij eindigde overigens in 0-1.

◆ **Weesp, 11 december 2010**

Slechts 33 deelnemers aan het rapidtoernooi van de s.c. Weesp, dat zijn er weleens meer geweest! Onder de deelnemers Marlo Coolen, die met zijn 4½ uit 7 op een fraaie 8^e plaats uitkwam.

SGA oppermachtig in Helden

- door Dirk Goes -

Op zaterdag 23 oktober was de Limburgse Schaakbond aan de beurt om het jaarlijkse Hutton-jeugdtoernooi te organiseren. Voor de gelegenheid was een prachtige locatie gevonden in het fraaie Kerkeböske te Helden, gelegen op een flinke steenworp afstand van Venlo, alwaar vrijwilligers van de plaatselijke schaak- en damvereniging HSDV zich het vuur uit de sloffen liepen om alles in goede banen te leiden. De SGA stuurde een delegatie van 20 man, van wie drie Tal/DCG'ers: Hing Ting Lai in het C-team en Iwan Bekedam en Floris Brouwer bij de E. Iwan en Floris spelen bij De Mercator, de gecombineerde jeugdafdeling van Tal/DCG en Het Probleem.

In de reeds 51-jarige historie van het toernooi was de SGA nimmer bijster succesvol (van de 50 voorgaande edities werden er slechts drie gewonnen), maar ditmaal liep de motor als een zonnetje. De A-, C- en D-junioren wonnen hun groep en ook de B en E draaiden lekker mee. Aan het eind van de rit werden alle scores bij elkaar opgeteld en kwam de SGA op een totaal van 41 match- en 74½ bordpunten, ruim voldoende voor de overwinning. De eindstand:

			MP	BP
1.	SGA	(Schaakbond Groot Amsterdam)	41	74½
2.	OSBO	(Oostelijke Schaakbond)	37	66½
3.	NBSB	(Noord-Brabantse Schaakbond)	29	52
4.	LiSB	(Limburgse Schaakbond)	25	49
5.	NHSB	(Noord-Hollandse Schaakbond)	18	40½
6.	HSB	(Haagse Schaakbond)	12	38½
7.	ZSB	(Zeeuwse Schaakbond)	8	19

Hing Ting werd in Helden door zijn teamgenoten op handen gedragen. Van links naar rechts Tobias Kabos (Zukertort), Ivo Knottnerus (Almere), Joël de Vries (Zukertort), Roger Mehra (Zukertort) en Yannick Timar (Zukertort).

Jammer was wel dat slechts 7 van de 13 bonden kwamen opdruven. Tja, niet iedere bond heeft een vrijwilliger die de organisatie op zich neemt, en wellicht was Limburg voor Friezen en Grunningers net een halte te ver weg. Daar kwam nog bij dat de bonden die er wel waren niet allemaal compleet opkwamen. Zo stuurden de Zeeuwen slechts een A-, D- en E-team in de wei terwijl bij de Noord-Brabantse Schaakbond het A-team ontbrak, maar dat doet aan de prestaties van onze jongens niets af, er werd gewoon prima gespeeld. Hing Ting scoorde uiteindelijk 4½ uit 5, Iwan en Floris allebei 2 uit 4.

In de gemeente Peel en Maas, waartoe Helden behoort, wordt binnenkort een nieuwe burgemeester gekozen. De persoon hiernaast, kennelijk ook kandidaat, lachte iedereen vanaf een aanplakbiljet toe. Alleen wethouder Hekking glunderde ooit mooier voor de camera

Traditie bij het Hutton-toernooi is dat na afloop op kosten van de SGA wordt gedineerd, en zo kon het gebeuren dat een pizzaboer in het nabijgelegen Panningen een topavond had, waarbij 20 kinderen en een groot aantal ouders en begeleiders zich de pizza goed lieten smaken. Rond een uur of acht werd de terugreis ingezet en kon worden teruggeblikt op een prachtige dag. Limburgse Schaakbond, dank voor de vlekkeloze organisatie!

Kinderen zijn net eksters, gek op glans en glitter, en het E-team vormt hierop geen uitzondering. De cup met de grote oren wordt hier omhooggehouden door het E-team, met van links naar rechts Niroel Kanhai (Almere), Tyro Bekedam (De Mercator), Dominick Seyed Mehdi (Almere), en Floris Brouwer (De Mercator).

Ratinglijst per 1 november 2010

Op naam

	1 nov. 2010	1 aug. 2010	1 mei 2010	1 febr. 2010	1 nov. 2009	1 aug. 2009
Abma, K.	1530	1530	1528	1528	1521	1521
Albers Spierings, M.	1415	1415	1415	1419	1419	1419
Alberti, Chr.	1715	1715	1715	1770	1825	1825
Balhuizen, H.	1636	1636	1629	1660	1652	1652
Berg, B. v.d.	1653	1653	1645	1640	1620	1620
Berg, J. v.d.	1999	2008	2008	2022	2022	2022
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1817	1817	1801	–	–	–
Bruinsma, H.	1681	1681	1674	1652	1629	1629
Coolen, M.	1770	1770	1770	1759	1717	1717
Cromsigt, J.	1836	1836	1825	1818	1795	1810
Donkers, J.	1987	1993	1993	1964	1956	1948
Dreef, A.	1626	1626	1643	1607	1645	1638
Eisses, J.	1377	1377	1385	1374	1370	1370
Findhammer, C.	1794	1794	1794	1794	1792	1792
Flikweert, C.	1498	1498	1513	1513	1512	1512
Gerritsen, A.	1764	1764	1764	1768	1766	1766
Goes, D.	1922	1916	1983	1976	1976	1968
Groen, C.	1736	1736	1723	1742	1735	1716
Helmers, W.	2065	2067	2067	2083	2093	2094
Hensbergen, W.	2068	2055	2041	2024	1959	1993
Hoekstra, E.	1692	1692	1705	1720	1833	1833
Jaarsveld, J.	1355	1355	1341	1352	1359	1359
Jongkind, V.	1903	1903	1917	1945	1886	1877
Klein, R.	2069	2069	2053	2043	2059	2059
Kooiker, J.	1913	1913	1904	1923	1922	1922
Kooiman, P.	1930	1930	1930	1959	1948	1945
Kooiman, T.	1902	1902	1902	1870	1909	1909
Kuijk, J. van	1966	1959	1957	1940	1920	1930
Lai, H.T.	1806	1710	1710	1668	1486	1486
Lai, T.H.	1394	1394	1394	1211	1211	1211
Lampe, B.	1686	1686	1687	1661	1652	1652
Leefflang, H.	2127	2127	2127	2131	2106	2106
Loermans, M.	1490	1490	1475	1486	1497	1497
Loeve, J.	1809	1809	1805	1752	1724	1729
Lubbers, J.	2017	1943	1943	1962	1944	1953
Luberti, W.	2228	2228	2228	2245	2250	2245
Manuel, P.	1982	1982	2011	2001	1989	1989
Mekuria, R.	2058	2058	2058	2065	2097	2111
Nagel, J.	1875	1891	1894	1862	1866	1866
Nagel, Y.	1918	1918	1918	1927	1935	1935
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1871	1853	1820	1840	1862	1888
Schoffelman, F.	2016	2016	2016	2032	2034	2034
Schoute, F.	1927	1927	1927	1927	1908	1908
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Straalen, J. van	1432	1432	1432	1432	1432	1432
Streef, J.	1645	1645	1670	1679	1664	1664
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Tulleken, H.	1536	1536	1523	1528	1551	1551
Visser, T.	1852	1852	1852	1877	1875	1859
Vos, Chr.	2009	1969	1969	2006	1993	1981
Vos, T.	1917	1857	1904	1879	1773	1771
Vries, R. de	1180	1180	1180	1180	1180	1180
Walstijn, J. van	1397	1397	1403	1376	1360	1360
Wijono, H.	1621	1621	1621	1621	1626	1626

Op sterkte

Luberti, W.	2228	Jongkind, V.	1903	Streef, J.	1645
Leefflang, H.	2127	Kooiman, T.	1902	Balhuizen, H.	1636
Klein, R.	2069	Nagel, J.	1875	Dreef, A.	1626
Hensbergen, W.	2068	Pijlman, R.	1871	Wijono, H.	1621
Helmers, W.	2065	Bockel, Chr. van	1864	Swaagman, C.	1564
Mekuria, R.	2058	Visser, T.	1852	Tulleken, H.	1536
Lubbers, J.	2017	Cromsigt, J.	1836	Abma, K.	1530
Schoffelman, F.	2016	Boellaard, G.	1817	Flikweert, C.	1498
Vos, Chr.	2009	Loeve, J.	1809	Loermans, M.	1490
Berg, J. v.d.	1999	Lai, H.T.	1806	Sorgdrager, H.	1481
Donkers, J.	1987	Findhammer, C.	1794	Straalen, J. van	1432
Manuel, P.	1982	Coolen, M.	1770	Albers Spierings, M.	1415
Kuijk, J. van	1966	Gerritsen, A.	1764	Walstijn, J. van	1397
Kooiman, P.	1930	Groen, C.	1736	Lai, T.H.	1394
Schoute, F.	1927	Alberti, Chr.	1715	Eisses, J.	1377
Goes, D.	1922	Hoekstra, E.	1692	Jaarsveld, J.	1355
Nagel, Y.	1918	Lampe, B.	1686	Oosten, F. van	1307
Vos, T.	1917	Bruinsma, H.	1681	Vries, R. de	1180
Kooiker, J.	1913	Berg, B. v.d.	1653		

Tal/DCG 4: *Pour nous la vie va commencer*

- door Cees Flikweert -

Om maar eens een bekend Frans chanson te parafraseren, dat ik altijd neurie als we met het vierde op weg zijn naar onze volgende tegenstander. Waar zijn ze overigens gebleven, de Franse chansons, je hoort deze liedkunst niet meer op de radio, behalve in de drie weken van Radio Tour de France in juli. Heel jammer, maar dat terzijde.

Pour nous la vie va commencer, parce que na de geweldige promotie-prestatie van vorig seizoen ons vierde gewoon mee mag doen in de eerste klasse A van de SGA! Tussen de echte zware jongens dus. Reden tot reeds gedocumenteerde grote vreugde. Helaas werd ons succesteam van vorig jaar door de oneindige wijsheid van het schaakopperwezen geamputeerd: we verloren twee armen en twee benen door de bevordering van Marlo Coolen, Jaap Loeve, George Boellaard en Hing Ting Lai (God zegene hun ziel) naar het derde. Dat was even slikken, het ontwapent enigszins, maar we kunnen natuurlijk nog wel bijten. Na enig zoeken vonden we uit verschillende hoeken en gaten van de club de *high potentials* Bas van den Berg, Jan Pieter Streef, vaste invaller Bert Dreef en later ook nog Chris Alberti.

Desalniettemin resteerde een 'klein' ratingverschil tussen ons geliefde vierde en de eerbiedwaardige tegenstanders. Zo begonnen wij het seizoen met een gemiddelde rating van 1665, terwijl bijvoorbeeld alleen al onze eerste drie tegenstanders, VAS 3, Almere 2 en De Amstel 1, daar 1939, 1920 en 1861 ELO-punten tegenover wisten te stellen. Een verschil van ruim meer dan 200 puntjes moest elke wedstrijd worden overbrugd! Dat zou niet meevallen, en dat bleek vervolgens ook uit de uitslagen. De eerste match met titelkandidaat VAS 3 ging vrij kansloos met 1½-6½ verloren, hoewel invaller Bert Dreef de eer hoog hield door aan het achtste bord te winnen van Benno Drewes. Tegen Almere 2 uit hielden we heel lang stand, om uiteindelijk toch met 2-6 het hoofd te moeten buigen, maar niet nadat Ben Lampe op schitterende wijze Martin Heijlman over de kling joeg. En ten slotte was afgelopen maand De Amstel 1 net iets sterker, weer 1½-6½. Ook nu weer een lichtpunt: Erik Hoekstra speelde een mooie aanvalspartij, hij won van Dawood Asfar.

Conclusie: we hadden tot nog toe conform het ratingbeeld weinig in de melk te brokkelen, maar dat werd ook niet verwacht. We staan samen met ENPS 2 stijf onderaan, maar hebben de drie sterkste teams in onze poule nu wel achter de kiezen. We houden het hoofd recht en marcheren door, op weg naar onze eerste overwinning!

Cavendish

- door Thomas Kuilman -

Na acht maanden in Londen had ik nog steeds geen schaakclub. Met een deadline voor het volgende Talnieuws hijgend in mijn nek moest ik toch maar eens aan de slag gaan Het internet leek mij een logische plek om informatie over wat clubs in te winnen. Londense schakers denken daar heel anders over. Slechts een paar clubs hebben een website en ik kan u vertellen dat deze zeker niet makkelijk te vinden (of bewust verstopt?) zijn. Links naar deze sites bestaan niet en een mapje van Google met locaties evenmin (erg onhandig in zo'n grote stad).

De voorwaarden voor mijn nieuwe club waren simpel: ik moest er naartoe kunnen fietsen, ik wilde een gezellige club (met bar) en ik wilde extern kunnen spelen. Drie clubs bleven over, en deze heb ik een e-mail gestuurd (dat kon dan weer wel). Aldus ging ik in oktober naar mijn eerste club: Atheneum. Wel om 18:45 aanwezig zijn. Niet dat ik mezelf nog tot de jeugd reken, maar de belangrijkste competitie in Londen (de London Chess League) begint nou eenmaal zo vroeg. Een lange beschrijving leidde mij naar een deurbel ergens in Covent Garden. Eenmaal binnen werd ik opgewacht door een zenuwachtige *playing captain*, die mij verklaarde dat ik wel even rond kon kijken en die mij verder de rest van de avond aan mijn lot overliet. De ruimte was klein (maar ja, dit is Londen); ik zag geen bar (minpuntje) noch een ruimte om te analyseren of te socialiseren (nog een minpuntje). Toch had ik de hoop nog niet opgegeven. Ik begon een gesprek met de man naast me, maar daar dacht hij heel anders over. Zijn respons (en mijn beslissing) was duidelijk: zonder iets terug te zeggen liep hij weg. Ook al stond ik mijn jas heel theateraal aan te trekken, de teamleider keek niet op of om van zijn bord en zo duurde het nog een half uur voor ik zijn aandacht had en hem duidelijk kon maken dat ik het gezien had. 'Wij zijn een hele sociale club, wij gaan soms bier drinken in de kroeg. Ben je geïnteresseerd om voor ons te spelen?' Alhoewel ik 'nee' wilde antwoorden, zei ik toch 'ja' (mag ik nu weg?). 'Oh, wat is je *grade* dan?' Tja, die vraag had ik al wel zien aankomen, maar hoe je een ELO-rating in een *grade* (een Engelse variant van een rating) omreken kon ik op het internet niet vinden. Een blik oude wijze mannen werd opengetrokken en elk kwam met een andere formule: '(ELO-600)/8' of '(ELO-700)/7 en dan een klein beetje erbij'. Niet echt *rocket science*, maar uiteindelijk moest het rond de 175 liggen. Goed om te weten, dan wist ik voor de clubs waar ik wél wilde schaken in ieder geval (ongeveer) wat mijn *grade* is. De tweede optie was schaakclub Kings Head. Dit was een erg leuke club met (!) vaste clubavond. Dit is uniek in centraal Londen en ze spelen ook nog eens in een kroeg (de clubavond dan). Het was gezellig, er werd leuk geschaakt en het bier smaakte goed. Aan het einde van de avond kreeg ik een inschrijfformulier mee en de zaak leek me beklonken. Toch zaten er wel wat minpuntjes aan de club: ze beginnen vroeg (18:15) en ... de terugreis. De club ligt vlakbij Marble Arch. Voor de kenners: dit is aan het verkeerde einde van Oxford Street, zeg maar de Kalverstraat van Londen. Die moest ik helemaal affietsen en die is lang. Je komt een hoop dingen te weten op zo'n reis. De laatste shoppers worden bijvoorbeeld pas na elfen afgevoerd, Oxford Street is één grote bouwput en de kerstverlichting wordt hier al begin oktober opgehangen. Tja, 45 minuten op de fiets is toch wel wat lang

De derde optie was schaakclub Cavendish. Mijn mailtjes werden niet beantwoord, dus trok ik mijn stoute schoenen aan en toog ik op een schaakavond van het tweede team naar de club. Ik had moeite om het adres te vinden (Millman Street 50 ligt namelijk tussen nummers 42 en 41 in (huh?)). Er waren een flink aantal deurbellen waar ik uit kon kiezen, maar die van het *community center* leek mij de meest voor de hand liggende optie. Geen gehoor. Ander knopje: geen gehoor. Alle andere knopjes: geen gehoor. Laatste redmiddel, de receptie: geen gehoor. Nog een keer gebeld: geen gehoor. Ik stond mijn fiets alweer los te maken toen een vriendelijke dame mij vroeg waar ik voor kwam. 'De schaakclub'. Of ik een afspraak had? 'Nee'. 'Dan kan ik u helaas niet van dienst zijn'. Afgedropen.

Bij zo'n exclusieve club wil ik natuurlijk mijn potjes wel spelen, dus heb ik op het internet wat andere e-mailadressen achterhaald en meer e-mails verstuurd. De aanhouder wint, en uiteindelijk mocht ik 'op afspraak' komen. Het was een warm welkom: er werden meteen tegenstanders geregeld en ik heb de hele avond geschaakt (en gewonnen!). Mooie ruimte (groot!), gratis koffie, thee en koekjes en gezellige mensen. En precies op de route van mijn werk naar mijn huis. Ik wist genoeg.

Ik schaak nu sinds twee maanden voor mijn nieuwe club. Ik speel extern voor zowel het eerste als het tweede team, bij elkaar ongeveer één keer in de twee weken. Zoals gezegd; een interne competitie bestaat niet en dat mis ik wel een beetje. Wat overigens aardig is, is dat het eerste team uit 12 (!) borden bestaat en dat de eerste twee borden bezet worden door de nummers 6 (William Watson) en 10 (John Parker) van Engeland. In mijn laatste wedstrijd bleek dat je nooit te oud bent om de schaakregels te leren. Ik verkeerde in de luxe positie om een tweede dame te halen en hiervoor toverde ik een toren tevoorschijn, die ik ondersteboven op het bord plaatste (er was geen andere dame in de buurt en zowel ik als mijn tegenstander waren in tijdnood). Na afloop kreeg ik van mijn tegenstander het commentaar dat alleen een dame een dame is en dat een toren rechtop hoort te staan. Volgens de geldende FIDE-regels kan mijn tegenstander inderdaad claimen dat een toren op zijn kop toch echt een toren is. Zo werd mij verteld dat in een wedstrijd in de nationale competitie een pion twee keer promoveerde. De eerste keer werd hij niet vervangen door een dame, werd een aantal keer verzet, en moest na commentaar van de tegenstander voor de tweede keer naar de overkant. Tja, het blijft wel Engeland, en regels zijn hier heilig.

Matbeelden

Jan Koens Cup 2010/2011

* = door naar volgende ronde.

Eerste ronde

J. Loeve*	–	E. ter Schegget	1 - 0
Chr. Alberti	–	A. Gerritsen*	0 - 1
C. Groen*	–	A. van Walraven	1 - 0
H.T. Lai*	–	J.P. Streef	1 - 0
H. Balhuizen	–	J. de Lange*	0 - 1
E. Hoekstra*	–	H. Boom	1/2- 1/2 ¹
H. de Jonge	–	H. Bruinsma*	0 - 1
J. de Wilde	–	B. van den Berg*	0 - 1
M. van den Berg*	–	H. Spanjersberg	1 - 0 (R)
R. Thijssing*	–	T. Loermans	1 - 0
B. Dreef*	–	R. Vos	1 - 0
D. Blokland	–	K. Abma*	0 - 1
C. Flikweert	–	M. Roos*	0 - 1
P. Kremer	–	R. Kersbergen*	0 - 1 (R)
J. van Walstijn	–	P. Kooiman*	0 - 1

Tweede ronde

J. van den Berg*	–	I. Bonoo	1 - 0
J. de Lange	–	W. Hensbergen*	0 - 1
P. Scheermeijer*	–	J. Loeve	1 - 0
B. van den Berg*	–	H. Enserink	1 - 0
G. Boellaard*	–	M. Coolen	1 - 0
C. Groen*	–	M. van den Berg	1 - 0
R. Thijssing*	–	J. Kooiker	1 - 0
H.T. Lai*	–	T. Kooiman	1 - 0
T. Vos*	–	B. Dreef	1 - 0
M. Roos	–	D. Goes	0 - 1 (R)
J. Backer*	–	H. Bruinsma	1 - 0
F. Veenstra	–	F. Schoffelman*	0 - 1

Nog te spelen in deze ronde:

T. Visser	–	Y. Nagel
J. Croomsigt	–	E. Hoekstra
K. Abma	–	R. Kersbergen
P. Kooiman	–	A. Gerritsen

De derde ronde zal worden gespeeld op dinsdag 1 februari 2011 bij De Pion.

¹ Na barrage 2-0

Interne competitie 2010/2011

Stand bijgewerkt tot en met 31 december 2010

1.	F. Schoffelman	938,5	10½	uit	17	32.	C. Groen	163,7	2	uit	7
2.	G. Boellaard	807,0	10	uit	17	33.	J. van den Berg	151,0	2	uit	2
3.	B. Dreef	739,0	9½	uit	14	34.	A. Gerritsen	145,0	2½	uit	3
4.	D. Goes	724,5	8	uit	12	35.	R. Thijssing	140,0	2	uit	3
5.	H.T. Lai	634,0	7½	uit	10	36.	J.P. Streef	135,0	2	uit	6
6.	T. Kooiman	597,5	7½	uit	15	37.	B. van den Berg	121,5	2½	uit	8
7.	J. van Walstijn	595,0	9	uit	14	38.	H. Sorgdrager	119,5	1½	uit	6
8.	W. Hensbergen	558,0	6	uit	7	39.	M. Coolen	119,0	2	uit	5
9.	T. Vos	550,0	7	uit	10	40.	M. Roos	116,0	2	uit	3
10.	W. Luberti	525,5	6	uit	6	41.	H. Leeftang	114,0	2	uit	3
11.	H. Tulleken	454,5	5½	uit	8	42.	B. de Boer	106,0	2	uit	2
12.	K. Abma	398,0	6	uit	7	43.	M. Albers Spierings	104,0	1	uit	8
13.	J. Kooiker	387,0	4	uit	7	44.	J. Jaarsveld	99,0	2	uit	4
14.	H. Bruinsma	374,0	5	uit	11	45.	T. van der Eijden	81,0	1	uit	1
15.	H. Looman	370,0	5	uit	12	46.	T. Visser	76,5	1	uit	3
16.	J. Croomsigt	345,5	4½	uit	9	47.	J. Loeve	71,0	1½	uit	12
17.	E. Hoekstra	331,3	3½	uit	8	48.	J. de Lange	67,0	1	uit	1
18.	J. Eisses	307,0	3½	uit	5	49.	F. Veenstra	54,0	1	uit	5
19.	P. Kremer	298,0	4½	uit	7	50.	I. Bonoo	49,0	½	uit	4
20.	E. Swagerman	288,5	4	uit	12	51.	D. Blokland	48,5	½	uit	2
21.	P. Kooiman	281,0	3½	uit	8	52.	G. van de Pieterman	47,0	1	uit	3
22.	C. Flikweert	262,5	3½	uit	9	53.	Y. Nagel	45,0	1	uit	5
23.	J. Lubbers	246,0	3½	uit	7	54.	A. van Walraven	32,0	0	uit	1
24.	P. Scheermeijer	241,0	3	uit	4	55.	M. van den Berg	31,3	0	uit	2
25.	Th. Loermans	229,0	3	uit	6	56.	H. Spanjersberg	30,7	0	uit	1
26.	H. Balhuizen	212,5	2½	uit	11	57.	E. ter Schegget	0,0	0	uit	1
27.	B. Lampe	189,0	2½	uit	3	58.	H. de Jonge	0,0	0	uit	1
28.	Chr. Vos	177,0	3	uit	6	59.	J. de Wilde	0,0	0	uit	2
29.	J. Backer	172,5	2	uit	3	60.	R. Vos	0,0	0	uit	4
30.	T. Korf	172,0	2	uit	2	61.	Chr. Alberti	0,0	0	uit	2
31.	H. Boom	165,3	1½	uit	3	62.	H. Enserink	0,0	0	uit	1

Kroongroep 2010/2011

1. W. Luberti	4	uit	4	12. H.T. Lai	1	uit	1
2. D. Goes	3	uit	4	13. J. Kooiker	1	uit	2
3. P. Scheermeijer	3	uit	4	14. P. Kooiman	1	uit	3
4. Chr. Vos	2½	uit	3	15. F. Veenstra	1	uit	3
5. W. Hensbergen	2	uit	2	16. G. Boellaard	1	uit	4
6. J. Cromsigt	2	uit	3	17. A. Gerritsen	½	uit	1
7. T. Vos	2	uit	3	18. T. Visser	½	uit	1
8. F. Schoffelmeer	2	uit	4	19. T. Kooiman	½	uit	2
9. J. Backer	2	uit	4	20. Y. Nagel	0	uit	1
10. I. Bonoo	1½	uit	4	21. C. Groen	0	uit	2
11. J. Lubbers	1½	uit	4	22. J. Loeve	0	uit	4

B-groep 2010/2011

1. B. de Boer	3	uit	3	8. P. Muiser	1½	uit	4
2. J.P. Streef	3	uit	4	9. B. van den Berg	1	uit	2
3. H. Bruinsma	2½	uit	4	10. A. van Walraven	1	uit	3
4. R. Thijssing	2½	uit	4	11. B. Dreef	½	uit	2
5. T. van der Eijden	2½	uit	4	12. H. de Jonge	½	uit	2
6. D. Blokland	1½	uit	2	13. Chr. Alberti	0	uit	1
7. H. Balhuizen	1½	uit	3				

C-groep 2010/2011

1. P. Kremer	3	uit	3	7. J. Jaarsveld	1½	uit	3
2. K. Abma	2	uit	2	8. M. Roos	1½	uit	3
3. Th. Loermans	2	uit	2	9. G. van de Pieterman	1	uit	3
4. J. van Walstijn	2	uit	3	10. J. de Wilde	1	uit	3
5. H. Boom	1½	uit	3	11. M. van den Berg	0	uit	3
6. C. Flikweert	1½	uit	3	12. R. Vos	0	uit	3

N.B.: alle standen op deze pagina zijn bijgewerkt tot en met 31 december 2010

Krantenkoppen uit Davos

- door Chris Vos -

Het idyllische, zomerse Davos, waar de luchtkwaliteit nog fraai is, horloges Zwitsers duur, woestijngodenzonen het straatbeeld zwartkleuren en OV-chipknips je probleemloos tot 2600 meter hoogte brengen, was in augustus 2010 weer het toneel van een kleinschalig internationaal schaaktoernooi. De gure, rechtse wind die door ons eens zo verlichte landje waait, voorkomt een verder verloop van dit epistel, want toneel/cultuur is uit de gratie van het volk en haar regering. Niettemin staat onze sympathieke, populistische hoofdredacteur een paar regels toe. Aangezien hij een groot liefhebber van De Telegraaf is, dan maar een paar koppen ter keuze.

Alloctonen winnen Davos!!!

Misschien iets minder geschikt voor rechtse lezertjes.

Johan Lubbers glorieus winnaar Davos!!!

Vindt U Johan OK, dan is deze kop OK.

Johan Lubbers teleurstellend laatste in Davos!!!

U vindt Johan te links, te intellectueel, doet U dan deze kop maar.

Wim Helmers stelt ook zichzelf zwaar teleur!!!

Dit geldt helaas voor vriend en vijand.

René Pijlman wint verrassend NK snelschaken in Davos!!!

Wordt hij nou steeds beter, of de rest steeds slechter?

Scheidsrechter weigert harde aanpak latkomers!!!

In de laatste ronde komen de Hollanders massaal te laat, met als glorieus record 3 kwartier voor Chris, die nog moest uitchecken/afrekenen, maar gelukkig net op tijd was voor het remiseaanbod. Waardoor....

Ongeslagen Chris Vos stijgt tot grote hoogte!!!

Met de kabelbaan.

En voor de statistiek:

Toernooiwinnaars: Nedeljko Kelecevis (SUI?!) en Ali Habibi (GER?!) met 5 uit 7.

Johan Lubbers (gedeeld 1-6, 6e op weerstand) met 5 uit 7.

Chris Vos (gedeeld 7-12, 8e op weerstand) met 4½ uit 7.

Wim Helmers (gedeeld 16-22, 16e op weerstand) met 3½ uit 7.

Rene Pijlman (gedeeld 16-22, 18e op weerstand) met 3½ uit 7.

Partijen uit Davos

- door Johan Lubbers -

□ Johan Lubbers (2038)

■ Grzegorz Masternak (2351)

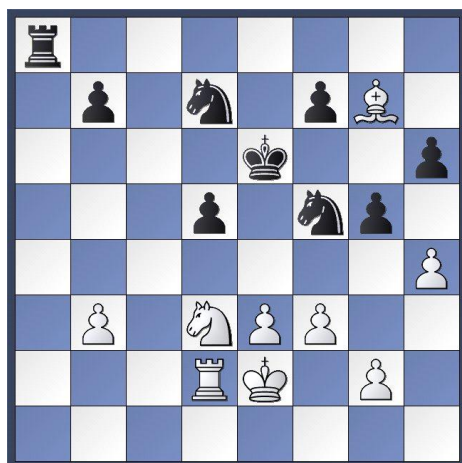
Davos, 4^e ronde, 11 augustus 2010

In deze ronde een internationaal meester; dat werd een spannende partij.

1. d4 d5; 2. c4 e6; 3. Pc3 Pf6; 4. cxd5 exd5; 5. Lg5 c6; 6. e3 Lf5

De theorie zegt nu om 7. Df3 te spelen en zwart krijgt op f6 een lelijke dubbelpion.

7. Ld3 Lxd3; 8. Dxd3 Le7; 9. Pge2 o-o; 10. o-o Te8; 11. f3 h6; 12. Lh4 Pbd7; 13. Tad1 Db6; 14. b3 c5; 15. Lf2 cxd4; 16. Pxd4 Lb4; 17. Pde2 Lc5; 18. Pa4 Db4; 19. Pxc5 Pxc5; 20. Dd2 Dxd2; 21. Txd2 Pcd7; 22. Tc1 Tec8; 23. Tdc2 Txc2; 24. Txc2 Pe8; 25. Pf4 Pdf6; 26. Kf1 g5; 27. Pd3 Kf8; 28. Lg3 Ke7; 29. Le5 Pd7; 30. Lb2 Ke6; 31. Ke2 Pd6; 32. Td2 a5; 33. h4 a4; 34. Lg7 axb3; 35. axb3 Pf5;

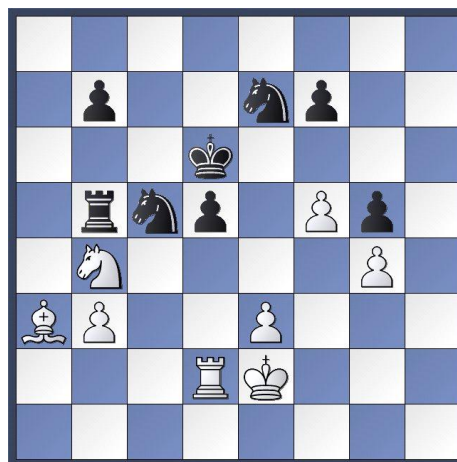

Nu zag ik dat ik na bijvoorbeeld 36. Lb2 gewoon een pion verloor, dus deed ik de partijvoortzetting.

36. hxcg5 hxcg5

A tempo gespeeld; hij was al in tijdnood en kon de complicaties na 36. Pxcg7; 37. Pf4+ en later gxh6 niet uitrekenen.

37. Lb2 Tc8; 38. Pb4 Tc5; 39. g4 Pe7; 40. f4 Tb5; 41. f5+ Kd6; 42. La3 Pc5

Ik zag nu dat ik met 43. Pxd5 Pxd5; 44. e4 een pion kon winnen. Ik had hier echter het waarschijnlijk winnende 43. f6! gevolgd door Pxd5.

43. Pxd5 Pxd5; 44. e4 Kc6; 45. Txd5 Pxe4; 46. Txb5 Kxb5; 47. Le7 Kc6; 48. Ke3 Kd5; 49. Ld8 b5; 50. Le7 Ke5; 51. Ld8 Pc5; 52. b4 Pe4; 53. Lc7+ Kd5; 54. Ld8 1/2-1/2.

Er is geen weg tot winst voor zwart.

□ Johan Lubbers (2038)

■ Tatjana Lematschko (2184)

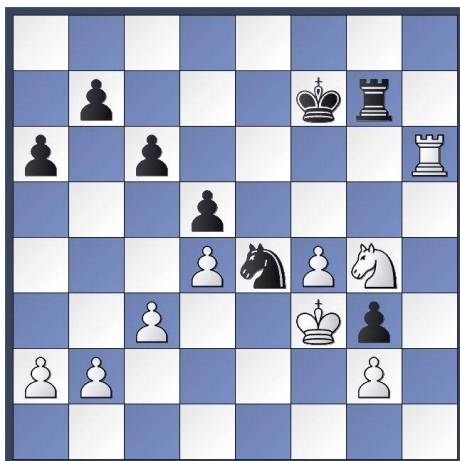
Davos, 7^e ronde, 14 augustus 2010

Misschien heeft u bij de naam van mijn tegenstander ook een voorstelling van een jonge, aantrekkelijke, vriendelijke, Russische dame. Helaas schoot zij op vrijwel al deze fronten tekort (Russische was ze wel) en was het eerst niet duidelijk of dit wel een dame was. We speelden het Staunton-gambiet en al snel kwam ik goed te staan.

1. d4 f5; 2. e4 fxe4; 3. Pc3 Pf6; 4. Lg5 c6; 5. Lxf6 exf6; 6. Pxe4 d5; 7. Pg3 De7+; 8. De2 Lg4; 9. Dxe7+ Lxe7; 10. Le2 Le6; 11. Ld3 g6; 12. o-o-o Kf7; 13. f4 Lg4; 14. Le2 h5; 15. Lxg4 hxg4; 16. h3 f5?; 17. hxg4

De toren op h1 staat gedekt en g4 wordt nu zwak. Detail: ik wilde na hxg4 remise aanbieden en noteerde = op mijn notatieformulier. Mijn tegenstander was echter een sigaretje gaan roken, kwam pas na 10 minuten terug en deed een zet voor ik een kans tot het aanbod had. Enfin, dan maar doorspelen

17. Txb1; 18. Pxb1 fxb4; 19. Pf2 g3; 20. Pd3 Pd7; 21. Pf3 Pf6; 22. Pde5+ Kg7; 23. Ph4 Pe4; 24. Phxg6 Lf6; 25. Th1 Lxe5; 26. Pxe5 Tf8; 27. Th4 Te8; 28. c3 Te7; 29. Kd1 Kf6; 30. Ke2 Tg7; 31. Ke3 Ke6; 32. Th6+ Kf5; 33. Th5+ Kf6; 34. Th8 a6; 35. Pf3 Te7; 36. Pe5 Tg7; 37. Th5 Pd6?; 38. Kf3 Pe4; 39. Pg4+ Kg6; 40. Th6+ Kf7

41. f5!

De koning komt binnen en het is afgelopen.

41. Tg5; 42. Kf4 Tg7; 43. f6 Tg5; 44. Th7+ Kf8; 45. Pe5 Kg8; 46. Txb7 Th5; 47. Tb8+ Kh7; 48. f7 Th4+

Tja, Russische was ze wel, sportief niet

49. Ke3 Th1; 50. f8D Te1+; 51. Kf4 Tf1+; 52. Pf3 1-0.

Clash of the titans: Lubbers-Lematschko! Johan aan de koffie, de kogelstootster aan de overkant van het bord aan een flesje spierversterkende middelen

De affaire

- door George Boellaard -

Sinds ik aan het begin van het vorig seizoen lid ben geworden van Tal/DCG is mij enkele tientallen malen gevraagd wat mijn elo is. Steeds moest ik antwoorden dat ik geen rating had, omdat ik meer dan twaalf jaar niet aan een competitie heb deelgenomen. Een enkeling heb ik uitgelegd hoe dat zo gekomen is, voor de meesten bleef het toch een duister verhaal. Om nu enigszins het destijds gebeurde toe te lichten, stel ik nu summier op schrift wat ik mij van 'de affaire barafdrachten' herinner, alhoewel het onder het bestuur van DCG toentertijd usance was over 'de affaire Boellaard' te spreken. Omdat het gebeurde niet alleen onverkwikkelijk was, maar achteraf gezien ook erg leerzaam en vermakelijk, verhaal ik nu nog eenmaal en voor (hopelijk) de laatste keer, tot Leering ende Vermaeck, het verhaal van mijn royement. Op een persoonlijke wijze samengevat, dat spreekt.

Het begon in het voorjaar van 1997 tijdens een ledenvergadering van DCG, een van de genetische componenten van onze huidige vereniging. Hoe onbewust ik mij ook was van alle open zenuwen die ik tijdens die vergadering raakte, voor de goede voortgang van dit verhaal is het nodig dat ik wat achtergronden schets.

VOOR GELD IS LETTERLIJK ALLES TE KOOP

Nieuwe onthullingen over de geheime financiering van Schaakvereniging DCG. Insiders klappen uit de school. Alle cijfers, zoals opgetekend uit de mond van "doorgaans goed ingelichte bronnen". Wie krijgt hoeveel, en wat moet hij ervoor doen? Van onze economische redacteur, Artur Opdepov.

Wie krijgt wat bij DCG? Voor het eerst onthullen we de bedragen. Eén van de best bewaarde geheimen (in die zin dat niet meer dan de helft van de leden het weet: opmerkelijk voor een club als DCG) is de naam van de mysterieuze geldschietster van ons eerste en tweede team. Zijn naam is: Peter Voets (katholiek, regent, ziek man, homoseksueel (volgens de kwaadwillende geruchten, waar wij niet aan meedoen!)) Peter Voets, voormalig bestuurslid van DCG, en voordien bestuurslid bij FSCRB, waar hij tot opluchting van de leden aldaar, een jaar of zeven geleden opkraste, betaalt de diverse leden van het eerste en het tweede verschillende bedragen gelds. Elke speler krijgt weer een ander bedrag. Hier zijn de feiten, zoals ze ons toegesuisd zijn door een DCG'er die dicht bij het bestuur staat, maar die absoluut anoniem wil blijven, vandaar dat we hem zullen aanduiden als "Deep Throat"

De feiten

Robbie Hartoch krijgt, ongeacht winst of verlies, een bedrag van 250,- per wedstrijd. Vandaar dat deze goedaardige beer meestal na twaalf zetten zijn partijtje maar remise verklaart, waarna hij er zo snel mogelijk met de vuurtoren van Voets vandoor gaat. Clubliefde kost bij Robbie H. extra!

"De Engelsens". Zij krijgen beiden 200 gulden, plus reiskosten. Ze komen uit het verre Brussel om hun partijtje te spelen, en zeker Angus Dunnington kan van een lichte vorm van clubliefde beschuldigd worden. Hij voelt zich, ondanks de jezuïetenfooi die hij ontvangt, redelijk op zijn gemak bij DCG.

Yge Visser ontvangt voor zijn diensten, ongeacht prestaties (maar Yge Visser presteert altijd) een bedrag van 300 gulden per partij, zo gaan de geruchten.

150 gulden liggen er te wachten voor Paul Bierenbroodspot en Micha Tulchinski.

Jan Roele krijgt 100 gulden per overwinning. Voor een remise vangt hij twee geeltjes, en een nederlaag levert deze jonge vader helemaal niets op.

Jadoul, Borm en Mohandesi, ten slotte, als Internationale Meesters, krijgen 200 gulden per wedstrijd, ongeacht winst of verlies.

Wat Anand zal ontvangen weten we niet, maar het zal best veel wezen (Of wordt onze sympathieke Indiër in natura betaald met de hulp van de ervaren wedstrijdler Voets?)

Cedachte van de week:

**WIE HET KLEINE NIET TEERT,
DOET HET GRONDIG VERKEERD**

Jan Timman: voor hoeveel zal Peter Voets deze gewezen topspeler kopen?

Dit is een pagina van het nooit in ruime kring verspreide, 'ondergrondse orgaan van de schaakvereniging DCG, De Zwarte Ridder'. Het maaksel dateert uit november 1995 en was gemaakt door de toenmalige redacteur van het officiële orgaan van de vereniging DCG, dat gewoon "De Ridder" heette. Die redacteur was toen nog geen voorzitter van de vereniging overigens, en zoals wij allen begrijpen kleurt het voorzitterschap de waarneming. Maar in november 1995 parodieerde de betrokken hoofdredacteur van het clubblad van DCG zijn eigen cluborgaan op deze wijze. Er waren destijds bij DCG zaken waarvan iedereen wel wist, maar waarover men niet hardop sprak. DCG had ambities, wilde de top bereiken, moest daarvoor goede schakers "kopen" en had zelfs Viswanathan Anand op de ledenlijst staan. Dat kostte natuurlijk geld. Toen de Hoofdklasse bereikt werd, was ieder dubbeltje meegenomen.

Tegen die achtergrond moet men de ledenvergadering van begin 1997 zien. Toen ik tijdens die vergadering een blik op het financiële jaarverslag wierp en vrij argeloos vroeg: "Waarom staan de barafdrachten niet meer op de begroting?" was het antwoord op die vraag onverwacht bits en persoonlijk: "Wij vragen aan jou toch ook niet of je sigaren of Châteauneuf-du-Pâpe van je salaris koopt." De boodschap was dat het bestuur van DCG nu de bar beheerde en geen verantwoording wenste af te leggen voor de manier waarop zij de opbrengsten ervan ging besteden, het ging hier immers om "salaris". En direct na de vergadering werd ik vrij hard onder handen genomen door mensen die ik ooit aan mijn tafel ontvangen had: "Jij geeft ook nooit thuis als er borden opgesteld moeten worden voor een externe wedstrijd", "Wat doe jij nu eigenlijk voor de club? Je doet nooit wat en hebt wel commentaar." Het was een pijnlijke ervaring zoiets te horen omdat ik, eenling door geboorte, mijzelf lange tijd wijs had gemaakt er nu eens wél bij te horen: ik was zelfs teamleider. Het bleek allemaal een fictie, de vriendschappen met die bestuursleden waren niets waard, scheen het mij, en in de eenzaamheid van de nacht kroop ik in de pen. De brief die ik schreef en waarin ik het toenmalige bestuur ervan betichtte de opbrengsten van de bar te besteden aan "privédoeleinden", viel niet goed. Alhoewel het zo klaar als een klontje was dat ik geenszins van mening was dat het bestuur zichzelf verrijkte met de gelden in kwestie (maar dat die besteed werden aan de persoonlijke afwijking van de heer V. om DCG kampioen van Nederland te maken) volgde op mijn ietwat dreigende schrijven, waarin ik zei een nieuwe vergadering bijeen te willen roepen, al heel snel een schorsing als lid, hetgeen het bijeenroepen van welke vergadering dan ook onmogelijk maakte. En daar bleef het niet bij, kort daarna kreeg ik een kopie in handen van wat een aangifte van smaad en/of laster leek te zijn, door een bestuurslid ingediend.

Nu ja, toen was de maat vol, maar ook het seizoen bijna beëindigd. Groot geluk was dat ik in die tijd werd bijgestaan door een vlijmscherp legaal brein, dat mij adviseerde vanaf de schorsing en de aanklacht alles formeel te behandelen en mij niet te buiten gaan aan nieuwe, al te provocerende brieven. Dat brein was onze huidige voorzitter Karel Abma. Maar helemaal beheersen kon ik mij niet. Zo stuurde ik al snel een schrijven aan de nieuwe voorzitter van de club, dat begon met de aanhef: "Voorzitter, je bent nu sheriff, maar het dorp wordt geregeerd door de baas van de saloon!" Het was de zoveelste brief in een reeks, moet ik tot mijn schande bekennen.

Ook bracht ik een bezoek aan Bureau Lijnbaansgracht, waar ik de dienstdoend hoofdagent op mijn beurt vroeg op te treden tegen de valse aangifte die tegen mij was gedaan. Hij wilde niet luisteren. Toen ik het woord 'vereniging' liet vallen, begon de man te trekken met zijn gezicht. Daar heb je er weer zo een, zag je hem denken. Verenigingen, dat schijnt iets wanhopigs te zijn. Omdat ik zo vasthoudend was wilde de politiemann na een tijdje weleens kijken naar mijn kopie van de aangifte. "Maar mijnheer," sprak de agent achter de balie, "dit is helemaal geen aangifte, dit is het formulier dat wij gebruiken voor de aanvraag van een echtscheiding." Dat was het beste wat ik van hem over de kwestie te horen kon krijgen, meer zat er niet in. Een wijs man, zeg ik nu.

Niet lang daarna vertrok ik met het voornoemde legale brein Karel A. naar Zuid Frankrijk. Naar mijn favoriete vakantieplek in de Vaucluse, in de nabijheid van de Mont Ventoux. Vanaf daar maakte Karel, zijn metgezel Ioannis en ik een uitstapje naar Châteauneuf-du-Pâpe, dat U al bekend is uit het antwoord van het bestuur van DCG tijdens de gewraakte vergadering van 1997. Juist vanwege dát antwoord liet ik mij toch weer verleiden tot een kattebelletje; Gustaaf was de toenmalige secretaris:

Gustaaf, Crillon-le-Brave, 16 juni '97

Het is hier goed. De zon schijnt overdadig, het landschap is speels en gul. Terwijl 's avonds de zon zakt, zoeken Karel Abma en ik vertroosting in de wijn. Ioannis, een Atheense bard, zingt melancholieke Griekse volkswijzen die hij zelf begeleidt op de "Katharokí", een instrument gemaakt van lege wijnflessen en kattedarmen. Op zulke momenten wenden Karel en ik onze blik omhoog en zien talloze sterretjes. "Karel," zeg ik dan, "stel je toch eens voor om hoeveel sterren er wel niet planeten draaien en op hoeveel van die planeten er wel geen leven zal zijn." Karel zucht. "En op hoeveel van die planeten er intelligent leven is," voegt hij er aan toe. Dan keren mijn gedachten terug naar de club en mijn geliefde bestuur en daalt er somberheid over mijn gemoed: "En op hoeveel van die planeten worden er wel geen aanklachten wegens smaad ingediend, Karel," verzucht ik. "Maar," zegt Karel dan, "op geen enkele van die planeten wordt het in behandeling genomen." En dan lachen wij en drinken wij tot ochtendgloren en is het jolijt alom. Maar helemaal op mijn gemak voel ik mij niet. Als ik hier een Nederlandse stem hoor, schrik ik op. En dat Interpol mij niet in Châteauneuf-du-Pâpe zat op te wachten, heeft mij zeer verbaasd. Zoals gezegd zijn mijn gedachten bij "het bestuur" en dat ik dan ook iets voor jullie gekocht heb, spreke voor zich. Het is een sleutelhanger voor de sleutel van de clubkas. Op de voorkant het stadswapen van Châteauneuf-du-Pâpe. (Ook leuk voor Peter.) Op de achterkant een afbeelding van St. Christoffel, wat jullie overigens niet op moeten vatten als een aansporing om met de kas op reis te gaan.

Zoals gezegd, mijn gedachten zijn bij jullie. vakantiegroet, George B. (36 jaar)

Toen ik thuiskwam van vakantie lag er een brief van het bestuur op de mat waarin stond dat ik geroeyerd was. Om een lang verhaal kort te maken: op de volgende ledenvergadering werd mijn roeyement door de leden herroepen en een commissie ingesteld die het gebeurde moest onderzoeken. Daarin zaten de heren Balhuizen, Flikweert en Abma. Tijdens het onderzoek van die commissie hebben de heren Abma en Balhuizen nog erg veel Californische chardonnay bij mij thuis gedronken. En min of meer op hun verzoek heb ik mij ook teruggetrokken als lid van DCG, om ruimte te scheppen voor een bestuurswisseling. Hun idee was dat het toenmalige bestuur zou imploderen wanneer ik er niet meer was om hun antipathie op te focussen, iets waartegen ik geen bezwaar maakte omdat ik de vereniging destijds wel zat was. De heren Abma, Balhuizen en Flikweert vervingen daarna inderdaad al snel het al te ambitieuze bestuur van DCG en omdat in deze nieuwe situatie binnen DCG zowel de wil als het geld ontbraken om het peperdure waterhoofd van de vereniging te onderhouden, werd het eerste team voor het begin van de competitie teruggetrokken uit de hoofdklasse. De commissie die mijn roeyement onderzocht bracht tegen mijn zin nooit rapport uit van haar bevindingen. Bestuurlijke wijsheid noemde Karel Abma dat.

Nog wel speelde ik twaalf jaar terug het persoonlijk kampioenschap van de SGA, omdat ik mij na vele jaren geplaatst had voor de A-groep. Een plezier dat gedeeltelijk vergald werd omdat er DCG-leden rondliepen die het nodig vonden om bij de organisatie te melden dat ik geen lid meer was van een vereniging en dus eigenlijk geen recht meer had tot deelname. Arbitrator Wil Haggenburg deed mij bij het begin van het toernooi triomfantelijk kond van de boodschap dat hij zich van dat soort van benepenheid niets aan zou trekken en ik gewoon mee mocht doen, maar desondanks was de lol er voor mij af.

Daarom dus, had ik vorig jaar geen rating, ik was er even mee gestopt. Maar omdat het bloed kruipt waar het niet gaan kan, ben ik weer begonnen. Mijn elo is nu 1800 en 1!

Maar bij het oude DCG werd ook geschaakt!! Deze partij is uit 1984:

□ **George Boellaard**
 ■ **Carl Findhammer**

1. d4 Pf6; 2. c4 e6; 3. Pc3 d5; 4. Lg5 c6; 5. e3 Le7;
 6. Pf3 o-o; 7. Ld3 dxc4; 8. Lxc4 h6; 9. Lxf6 Lxf6;
 10. h4 Pd7; 11. g4 e5; 12. g5 hxg5; 13. hxg5 Lxg5;
 14. Pxe5 Pxe5; 15. Dh5 Lh6; 16. Dxe5 Te8; 17. Dg3 Lxe3!?

Een op het eerste gezicht sterk offer.

18. fxe3 Dxd4 (zie diagram)

Wit lijkt in grote moeilijkheden te zitten. Zwarts toren dreigt op e3 te slaan, terwijl ook de loper op c4 hangt. De resource die wit heeft is bijzonder:

19. Lxf7+ Kxf7; 20. o-o+ (1-0)

Een partij die van beide zijden gekenmerkt werd door romantisch aanvalsspel in de traditie van de Oude Meesters, besloten met een rochade naar de open vleugel, die én de koning ontpent, schaak geeft én de zwarte dame wint. (GB)

Stilte, er wordt nog geschaakt!!!

- door Dirk Goes -

De website irritantgeluid.nl peilde onlangs de mening van het Nederlands publiek naar de vraag “Wat vindt u het meest irritante geluid?” Deze vraag leverde liefst 10.000 reacties op. Winnaar werd de cirkelzaag, op de voet gevolgd door de drillboor, de tandartsboor, de druppende kraan en de piepende deur. Op maandag 25 oktober maakte disk jockey Giel Beelen de uitslag in zijn radioprogramma op 3FM bekend. Of het programma zelf ook genomineerd was weet ik niet, maar ik heb een nogal sardonisch gevoel voor humor dus ik vermoed van wel

Als ik aan het onderzoek had meegedaan zou ik voor een ander geluid hebben gekozen. Het moet gezegd: het schuiven met tafels en stoelen over de Mercator-vloer is mij een gruwel. Ik kan het niet wetenschappelijk onderbouwen, maar mijn ervaren onderbuik zegt me dat de hierbij vrijkomende hoeveelheid decibellen de waarde van 100 (te vergelijken met een opstijgend vliegtuig) ver te boven gaat. Trouwe bezoekers van een hardrockconcert zullen daar geen probleem mee hebben, maar in een omgeving waar schakers in alle rust een serieuze partij willen spelen is het een ware verschrikking. Of ligt het misschien aan mij en begin ik nou toch echt een ouwe lul te worden?

Vroeger had ik er niet zo'n last van. Ooit speelde ik een aantal jaren in de interne competitie van het roemruchte Grasmatt, waar het gebruikelijk was dat het schuiven met de stukken en het klikken van de klok ritmisch werd begeleid door een vrolijk achtergrondmuziekje, dat qua muziekstijl varieerde van klassiek tot *heavy metal* en zelfs islamitisch gejammer wanneer één van de allochtone leden weer eens als eerste bij de geluidsinstallatie was. Ik kan me niet herinneren dat ik me daar ooit aan heb gestoord, al moet ik toegeven dat het in het begin wel even wennen was dat je iemand in gierende tijdnood moest matbeuken met op de achtergrond een folterend 'Down Down' van Status Quo.

Maar de jaren beginnen kennelijk te tellen en het fenomeen geluidsoverlast begint een ware Tantalus-kwelling voor me te worden. Ach, was mijn gehoor maar niet zo scherp Ik mag er niet mee spotten, maar doofheid heeft ook zijn prettige kanten. Van oud-wereldkampioen Tigran Petrosjan is bekend dat hij zijn gehoorapparaat afzette wanneer hij last kreeg van het geroezemoes in de speelzaal. Hierdoor miste hij weleens een remiseaanbod, elk voordeel heft ze nadeel, maar wat moet het een hemelse zaligheid zijn om in een dergelijk serene rust een partij te mogen spelen!

Wat de Mercator betreft, er schijnen plannen te zijn om de stoelpoten uit te rusten met een soort beschermkapje, mogelijk zou dat de overlast enigszins kunnen beperken. Tot het zover is roep ik u allen op eerst de stoel op te tillen wanneer u zich verheft. Zal ik nog mogen meemaken dat de speelzaal van de Mercator wordt uitgeroepen tot stiltegebied?

Algemene Ledenvergadering

- door Dirk Goes -

Slechts weinig schakers zijn liefhebber van vergaderen. Tijdens de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering doen ze doorgaans weinig moeite hun desinteresse te verbergen en om het kwartier wordt het horloge geraadpleegd, want de vlugger-tafel wacht. Maar er zijn er ook die kicken op het eloquent gesproken woord en spontaan beginnen te kwijlen bij de gedachte hun opponenten eens verbaal flink onderuit te schoffelen. Op maandag 13 september 2010 hadden deze vergader-tijgers weer hun jaarlijkse *finest hour*, want op deze datum stond de Algemene Ledenvergadering van het Jaar des Heren 2010 gepland. Een verslag van deze avond, in chronologische volgorde.

Het bestuur in slagorde bijeen vlak voor de vergadering. De koppies staan strak, vergaderen is *serious business*!

Agendapunt 1 - Opening

Om 20.40 uur klinkt het ervaren welkomstwoord van voorzitter Abma. Na snel neuzen tellen merkt hij attent op dat er 17 leden in de zaal zitten. Dat zijn er weleens meer geweest

Agendapunt 2 – Mededelingen en ingekomen stukken

Wim Luberti laat uit hoofde van zijn functie als secretaris weten dat hij niet te lang kan blijven, vermits hij over 20 minuten op het politiebureau wordt verwacht. Eerder die avond was hij, per fiets op weg naar de schaakclub, betrokken geraakt bij een verkeersongeval, waarbij behalve Wim zelf ook een medelandse scootrijder ten val was gekomen. Deze wilde aanvankelijk met hem op de vuist, want zo gaan die dingen tegenwoordig, maar uiteindelijk werd toch maar besloten de zaak op het politiebureau uit te spreken, en met een hartelijk “Tegen het eind van de avond kom ik nog wel even langs” verlaat Wim het pand.

Karel Abma meldt de komst tijdens het voorafgaande seizoen van de nieuwe leden Hoekstra, Cremer en Manuel (luid gejuich), waar dan wel het vertrek van de heren Kuilman, Strub en Kenbeek tegenover staat (iedereen kijkt sip). Per september 2010 worden we versterkt met Chris Alberti en Herbert Tulleken, die van De Pion zijn overgekomen.

Agendapunt 3 – Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 14 september 2009

Deze worden goedgekeurd, echter pas dan wanneer er wat futiliteiten worden rechtgezet en de mierenneukers zijn bevreemdigd. Voor de eerste, en zeker niet de laatste keer deze avond overvalt mij het gevoel ‘Waar gaat dit in Godsnaam over’?

Agendapunt 4 – Jaarverslag van de secretaris

Worden vlotjes goedgekeurd, kennelijk zijn de vergadertijgers even koffie halen

Agendapunt 5 – Jaarverslag van de interne wedstrijdleader

Intern wedstrijdleader Tobi *no nonsense* Kooiman heeft slechts vijf ingestudeerde woorden nodig: “Ik verwijs naar het clubblad”. Kort, bondig en *to the point*, zo zie ik dat graag, maar de vergadertijgers tonen zich geschokt over zoveel pragmatisme!

Agendapunt 6 – Terugblik op het fusieproces met De Pion

Het eerste wat langere agendapunt van de avond. Voorzitter Abma spreekt namens iedereen als hij betreurt dat de fusie is afgeketst. Samenwerking met De Pion in de vorm van deelname van hun spelers aan de diverse combi-competities blijft wat ons betreft gehandhaafd, waarmee de deur op een kier blijft in plaats van dichtgesmeten. Herbert Tulleken meldt dat De Pion misschien toch weer interesse heeft, maar dat zou later toch *wishful thinking* blijken te zijn.

Agendapunt 7 – Pokeren bij Tal/DCG?

Geestelijk vader Tobi Kooiman licht het plan kort toe en benadrukt dat er niet om geld wordt gespeeld. Hij toont zich een warm voorstander van zijn eigen plan, geen wonder, maar de vergadering wil er maar niet enthousiast over worden. Cor Groen ziet een doemscenario: “Straks worden we een pokervereniging waar ook wordt geschaakt”. Bert Dreef vraagt zich af of het plan *überhaupt* statutair wel mogelijk is. Amateurbaretier Abma antwoordt gevat: “We noemen het het bevorderen van het schaakspel in de breedste zin van het woord” en terwijl de zaal dekking zoekt gaat hij zelf voorop in zijn karakteristieke schaterlach (“Whahahahahahahahaha”, en dat zo’n dertig keer herhaald). In kleine zalen beginnen, Karel Als de *praeses* dan eindelijk, eindelijk is uitgebulderd vreest Rozemarijn Vos voor het welzijn van haar spruit als ze zich hardop afvraagt of het bestuur een minimum leeftijd in gedachten heeft. Tjark, eveneens in de zaal aanwezig, kijkt met een blik alsof hij wil zeggen “Dat maak ik zelf wel uit”. Hans Balhuizen zit kennelijk thuis nogal onder de plak want hij doet een duit in het pokerzakje met een omfloerst “Ik mag van mijn vrouw wel schaken, maar niet poken”. Jos Kooiker vreest voor de sfeer in de vereniging: “Pokeraars zijn toch een ander slag mensen, straks hangen ze al om 22.00 uur aan de bar. Dirk Goes, ad rem *as ever*: “Ja, hallo, dat kunnen we niet hebben hoor”, en alweer is er een lachsalvo geboren. Ook de geschiedenis wordt er nog even bijgehaald. Zo memoreert Rozemarijn Vos dat in een recent verleden bij ENPS het bridgen en schaken na enige tijd uit elkaar is gegaan. Hans Balhuizen wijst erop dat ons eigen DCG eerst een voetbal- en schaakclub was. Vervolgens inventariseert de voorzitter of er leden zijn met principiële bezwaren tegen het voorstel. Die blijken er te zijn: Bert Dreef en Willem Hensbergen.

Na de meningen een tijdje te hebben aangehoord heeft voorzitter Abma een voor velen verrassende mededeling in petto: “We gaan hier vanavond geen beslissing over nemen, het bestuur gaat de meningen evalueren”. Ambtelijk jargon voor: “Over een jaar of vijf komen we er nog weleens op terug”.

**Bij agendapunt 7 werd de vergadering
wat balorig**

Agendapunt 8 – Jaarverslag van de jeugdafdeling

Jeugdleider Loeve verwijst grotendeels naar het clubblad maar hekelt nog wel even het verschijnsel dat volwassenen zich bemoeien met jeugdpartijen. *It's not done!* Tjark Vos, zelf nog maar net de luiers ontgroeid, gaat als schaakleraar aan de slag en Aaron Vorenhout heeft in Frans Schoffelmee een privétrainer gestrikt. Kortom: het gaat goed met de jeugd! Dan is het tijd voor de pauze en schorst voorzitter Abma de vergadering voor 10 minuten. Tom Visser veert op: “Mooi, kunnen we net één vluggertje doen”. Tjark en Rozemarijn maken van de gelegenheid gebruik de vergadering te laten voor wat die is in verband met bedtijd voor in ieder geval de eerste, en misschien wel voor allebei.

Agendapunt 9 – Jaarverslag van de externe wedstrijdleider

Na het *annis horribilis* 2009/2010, gedurende welke zowel de teams 1 en 2 degradeerden, verwacht Jeroen Cromsigt veel van met name het eerste team. Immers, anders dan werd gevreesd zijn met uitzondering van Rufael Mekuria alle mastodonten gebleven. Piet Kooiman pleit ervoor dat de sterksten onder ons ook daadwerkelijk voor Tal/DCG 1 gaan spelen, een strategie waarmee in het recente verleden nog weleens opzichtig de hand werd gelicht.

Agendapunt 10 – Financieel verslag over het seizoen 2009/2010

Hans Balhuizen wil, evenals voorgaande jaren, een plenair debat over de bestemmingsreserve. Bij het aanhoren van het b-woord trekt er een lichte siddering door de zaal. Voorzitter Abma wil ergens vaart achter zetten (*that'll be the day*), maar het wil uw verslaggever maar niet duidelijk worden waarachter. Vervolgens ontwikkelt zich een cabaretse act voor twee heren op leeftijd waar de liefhebbers van smullen, maar Bert Dreef heeft er al snel genoeg van. Hij stelt resoluut voor de bestemmingsreserve toe te voegen aan het eigen vermogen opdat deze verbale martelgang ons in volgende jaren zal worden bespaard. Aldus wordt beslist.

Agendapunt 11 – Begroting en contributie voor het seizoen 2010/2011

Op het nieuws dat de contributie ongewijzigd blijft zet de vergadering spontaan de polonaise in, Tom Visser voorop. De door penningmeester Cromsigt opgestelde begroting wordt ongewijzigd overgenomen.

Agendapunt 12 – Herindeling van bestuurstaken en bestuurssamenstelling

Het bestuur ondergaat een kleine *reshuffle*. Wim Luberti treedt af als secretaris en als Cees Flikweert wordt voorgedragen als zijn beoogde opvolger heeft de vergadering daar wel een instemmend applausje voor over. Jeugdleider Jaap Loeve geeft met onmiddellijke ingang invulling aan de door Cees achtergelaten vacature van bestuurslid zonder portefeuille, en opnieuw gaan de handen op elkaar. Ten slotte draagt veelkoppig monster Jeroen Cromsigt het beheer van de gelden over aan Job Eisses en daar gaat-ie weer: driewerf *plaudite!* Dirk Goes beklaagt zich erover te worden misbruikt als klapvee en wordt smakelijk uitgelachen. Opgemerkt zij overigens dat het bijhouden van de ledenadministratie zal overgaan van secretaris naar penningmeester.

Agendapunt 13 – Prijsuitreiking kampioenen en topscoorders

De prijsuitreiking geeft immer een luchtig cachet aan elke Algemene Ledenvergadering, hoe serieus dan ook. Altijd een soort vervroegt Sinterklaasfeest, waarbij er in plaats van marsepein veel blik over tafel gaat. Het opnoemen van alle prijswinnaars zou te ver voeren.

Agendapunt 14 – Rondvraag en sluiting

Cor Groen acht het wenselijk dat de Algemene Ledenvergadering voortaan wat eerder begint en oogst bijval. Piet Kooiman spreekt zijn teleurstelling uit over de magere opkomst en vraagt zich hardop af hoe deze avond volgend jaar aantrekkelijker kan worden gemaakt. Tom Visser ziet wel iets in het inhuren van een paaldanseres, maar of Hans Balhuizen dan mag komen van zijn vrouw Bert Dreef vraagt aandacht voor de samenstelling van de kascontrolecommissie. Nu hij tot de rangen van het bestuur is doorgedrongen, is Jaap Loeve aftredend. De vergadering besluit naast Bert Dreef Cor Groen te benoemen, met als reserve George Boellaard. Dan is er niets meer aan de orde, en als de leden na de laatste hamerslag van voorzitter Abma op hun horloge kijken zien ze dat het zeven over elf is. De vergadertijgers moeten weer een jaartje wachten

P.S.: Wim Luberti hebben we die avond niet meer teruggezien. Als gevolg daarvan circuleerden onmiddellijk geruchten dat hij door de politie zou zijn gearresteerd, maar dat bleek achteraf toch niet zo te zijn: het was gewoon een beetje uitgelopen. Op het bureau aangekomen was de dienstdoend veldwachter niet geïnteresseerd in een ordinair verkeersongeval (“Jullie zoeken het maar uit hoor”), maar het beschikbaar stellen van een schadeformulier en een ruimte voor bilateraal overleg was geen probleem en er kon zelfs een gratis kopje koffie van af! Altijd interessant te zien wat er met mijn belastinggeld wordt gedaan

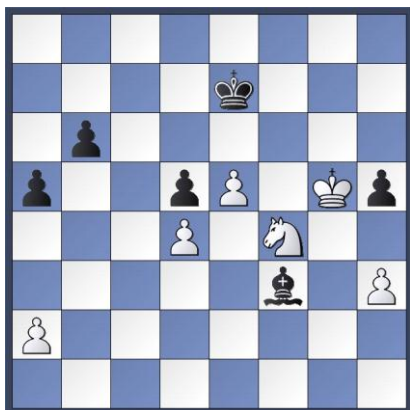

NOVA-toernooi (2 t/m 4 juli 2010)

- door Dirk Goes -

Toen ik me inschreef voor de B-groep van het NOVA-weekendtoernooi te Haarlem zag het er naar uit dat het een loodzwaar toernooi zou worden. Niet zozeer vanwege de verwachte tegenstand, want ik was als tweede geplaatst in een veld van 63, maar omdat ik in de eerste ronde verhinderd was. Dat hield in dat ik op zaterdag drie partijen op rij zou moeten afwerken, en dat is op mijn leeftijd niet verantwoord. Groot was dan ook mijn vreugde toen bleek dat twee byes waren toegestaan (zeer uitzonderlijk, zelden meegemaakt in weekendtoernooien) zodat er relaxed kon worden gespeeld.

Goed, eerste ronde dus een bye, tweede ronde soepeltjes gewonnen en in de derde ronde, met wit tegen Richard Frans, kwam de volgende stelling op het bord:

Zoals zo vaak is het paard superieur aan de loper. Zwart dreigt hier natuurlijk op de damevleugel door te lopen met zijn pionnen, en omdat zachte heemeesters niet helpen is het tijd voor een harde maatregel:

36. a4!

Zet weliswaar de pion op de kleur van de loper, maar ik had ragfijn berekend dat zwart helemaal geen tijd had om de pion op te halen. Bovendien is 36. b5 nu verhinderd.

36. b5?

Toch! Dit zijn van die momenten in het schakersleven waarop je aan jezelf begint te twijfelen. Zou er een lek in mijn analyse zitten?

37. axb5

Welnee, gewoon een gewonnen eindspel voor wit.

37. a4; 38. b6 Kd7; 39. e6+

Eén pion gaat nog wel, maar twee pionnen op verschillende vleugels kan zelfs de meest atletische koning in zijn eentje niet tegenhouden.

39. Kc6; 40. e7 Kxb6; 41. e8D Ka5; 42. Pxd5

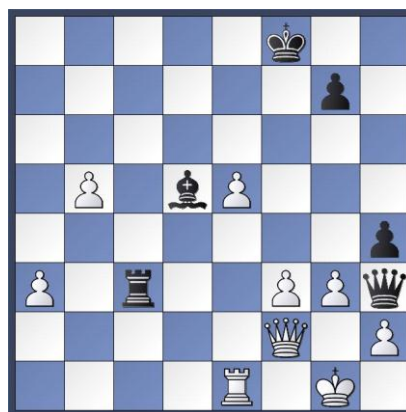
Alles wint natuurlijk, maar deze afmaker vond ik de leukste.

42. Lxd5; 43. Dd8+ Kb4; 44. Dxd5 a3; 45. Da2

No pasarán!

45. Kc3; 46. d5 1-0.

Een remise in de vijfde ronde bracht me op 3½ uit 5, met kans op een kleine geldprijs bij winst in de laatste ronde. Die was heel dichtbij:

In deze stelling heb ik zwart tegen Michel Auwens. In theorie heeft wit met vier pionnen redelijke compensatie voor het stuk, maar de zwarte aanval is dodelijk. Had dat althans moeten zijn ...

37. Te3

What else?

37. hxg3; 38. hxg3 Tc1+?

Winnend was 38. Txe3; 39. Dxe3 Dxd3+. Op 40. Kh1 volgt nu 40. Lxf3+, terwijl 40. Kf1 Lc4+ mat in vijf oplevert. Niet gezien

39. Te1 Tc3; 40. Te3

Nieuwe kans, maar als je het de eerste keer niet ziet zie je het de tweede keer ook niet.

40. Tc1+

Met een beetje zure remise door herhaling van zetten. Uiteindelijk dus 4 uit 6, wat niet genoeg was voor een envelop met inhoud. Maar vooruit, ik kon in ieder geval terugzien op een geslaagd weekend!

NK Pastores (14 juni 2010)

- door Piet Kooiman -

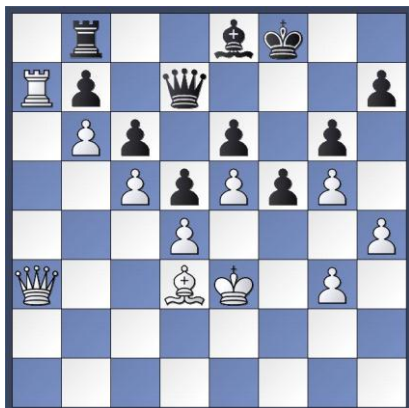
Het NK Pastores heeft weer een andere winnaar. Nog nooit heeft de kampioen zijn titel geprolongeed. Dit keer was Piet Kooiman de aftredend kampioen. Na nederlagen van Piet tegen zowel Jan Seeleman als Harry Jaspers Focks, leek het op een tiebreak tussen Seeleman en Jaspers Focks uit te lopen. De katholiek te midden van de protestanten, Jan Groos, wist echter Jan Seeleman te verslaan. Een overwinning in de laatste ronde zou hem het kampioenschap gebracht hebben. Harry Jaspers Focks bleek een niet te nemen horde.

Eindstand:

Nr	Naam	Rating	1	2	3	4	5	6	7	8	Score
1	Jaspers Focks, Harry	1876	x	½	1	1	1	1	1	1	6.5
2	Seeleman, Jan	2029	½	x	1	0	1	1	1	1	5.5
3	Kooiman, Piet	1930	0	0	x	1	1	1	1	1	5.0
4	Groos, Jan	1750	0	1	0	x	1	1	1	1	5.0
5	Van den Brink, Jan	1500	0	0	0	0	x	½	1	1	2.5
6	Spriensma, Tinus	1404	0	0	0	0	½	x	1	½	2.0
7	Zoodsma, Bauke	1400	0	0	0	0	0	0	x	1	1.0
8	Delemarre, Harry	1300	0	0	0	0	0	½	0	x	0.5

Nog even een paar opmerkelijke momenten:

Het slot van de partij Kooiman-Groos (tweede ronde) zag er als volgt uit:

Wit heeft een goede loper, zwart een slechte. Hoe breekt wit door het zwarte pionnenbastion heen? **1. La6! Dc8; 2. Lxb7 Txb7; 3. Txb7 Dxb7; 4. Da7** en zwart gaf op. De b-pion is niet meer te stoppen.

In de derde ronde ging het wel heel erg snel mis: Seeleman-Kooiman, derde ronde:

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 a6; 5. Ld3 Lc5; 6. Pb3 La7; 7. Dg4 Pf6; 8. Dg3 Pc6; 9. e5

9. Da5+???

Bartimeüs in de bocht

10. Pxa5 uit!!

Vervolgens verloor ik in de vierde ronde in een grillige partij van Harry Jaspers Focks, predikant in Zeewolde. Hij speelde in de eerste ronde al remise tegen Jan Seeleman, die wat mij betreft favoriet was, en won verder al zijn partijen. Een terechte kampioen dus. De ratingverschillen waren wel groot. Volgend jaar zijn er hopelijk meer deelnemers. Dan hopen we elkaar weer te treffen in Eindhoven, voor een gezellige en spannende schaakdag!

Top tien schaakfilms

Een overzicht van de beste schaakfilms aller tijden:

10. **A square too far**
Aangrijpende film over het lot van een te ver doorgeschoven pion. Gebaseerd op een waargebeurde partij.
9. **Dirty Gary-reeks**
Reeks actiefilms over een hardboiled grootmeester, gespeeld door Clint Eastwood. Met de memorabele scene waarin Gary, ziedend na een nederlaag, de tegenstander dwingt de zwarte stukken op te eten.
8. **Dead chessplayers' society**
Hartverwarmend kostschool drama over identiteit en het opkomen voor je eigen ideeën. Met Robin Williams als docent met revolutionaire ideeën over de Scandinavische verdediging.
7. **The Bird**
Angstaanjagende Hitchcock over de gruwelen die de nietsvermoedende zwartspeler wachten bij het onderschatten van de Bird-opening (1. f4). Met de klassieke offerscene op f7.
6. **Polgar vs. Polgar**
Oscarwinnend echtscheidingsdrama over twee ouders die strijden voor de voogdij over hun drie schakende dochters. Met Dustin Hoffman als vader Polgar en Meryl Streep als de moeder.
5. **From Kalmukia with love**
James Bond-film over een wereldvreemde, wrede tiran die van de wereld één groot schaakspel wil maken. Met Kiran Iljoemzjinov in een glansrol als de tiran, Loek van Wely als James Bond en Judith Polgar als Bond-girl met de suggestieve naam Alotta Opening.
4. **There's something about Gary**
Hilarische komedie over zwaarbehaard jongetje dat het schopt tot grootmeester en later zelfs tot wereldkampioen.
3. **Finding Leko**
Prachtige animatiefilm voor het hele gezin over de zoektocht van een schaakvis naar zijn zoontje Leko die in een school damvissen verzeild is geraakt.
2. **The Queen Hunter**
Achtervolgingsfilm over het noodlot van een dame die insloeg op b2. Met Robert de Niro als getraumatiseerde grootmeester die na het dameverlies probeert terug te keren in de maatschappij.
1. **De Grandmaster-trilogie**
Episch drama over de strijd tussen verschillende Italiaanse grootmeesterfamilies in het New York van de jaren veertig. Met Marlon Brando als vader Corleone, Al Pacino als de zoon en James Caan als de achterneef met het bizarre openingsrepertoire.

Top tien schaakliedjes

Diverse bekende bands en artiesten hebben in het verleden liedjes over schaken uitgebracht. Deze bleven toen groten-deels onopgemerkt. Later werden de teksten aangepast aan een groter publiek en werden de liedjes alsnog grote hits. Hieronder een overzicht van de originele titels, de schaakliedjes dus.

10. I want to know what chess is – Foreigner
9. Knights in white satin - Moody Blues
8. All along the chessboard - Jimi Hendrix
7. Another brick in the Stonewall - Pink Floyd
6. Chess in heaven - Eric Clapton
5. Whole lotta chess - AC/DC
4. Chessgame bloody chessgame - U2
3. I can't get no mate in two - Rolling Stones
2. Too much chess will kill you - Brian May
1. Losing my position - R.E.M.

Note redactie: Deze pagina is met toestemming gejat van de website van de schaakvereniging HSP te Hoogezaand (zie <http://www23.brinkster.com/schaakclubhsp/>). Met dank aan de samensteller, Sander Sprik.